

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 42 • februar 2014 • letnik XII • ISSN -1581-7156

Kulturni program ob Dnevu samostojnosti in enotnosti je bil plod sodelovanja KUD-a Beltinci in Glasbene šole Beltinci

Priznanja so tudi spodbuda za mlade perspektivne športnike. Petra Gruškovnjak je prejela priznanje iz rok predsednika Športne zveze Beltinci, Andreja Pozderca in župana dr. Mateja Gombošija

Združitev več vrsti umetnosti je bila velika želja številnih umetnikov, profesorjev Glasbene šole Beltinci

Ptički se bodo ženili 12. marca, na Gregorjevo, zato so skrbni občani izdelali in pobarvali 50 valilnic za siničke

Predsednik uprave Luke Koper Gašpar Gašpar Mišič se je odzval povabilu župana Občine Beltinci dr. Mateja Gombošija na pogovore o možnostih izgradnje logističnega centra

Slikar Anton-Tonček Černi je mladostniška leta najraje preživeljal v Beltincih

Drage občanke in občani!

V teh dneh, ko kljub nenavadno toplemu vremenu narava še spi, s sodelavci v občinski upravi poleg sprotne stalnih opravil v tem obdobju ogromno časa namenjamo načrtom za naprej. Tako smo pripravili predlog proračuna, ki je uokviril opus razvoja naše občine. Postopki v zvezi s sprejemom proračuna pa so po volji nekateri svetnikov deležni posebnih pristopov. Moja želja je, da občina čim prej dobi proračun, ki je razvojno naravnani in prinaša, tako kot v preteklih letih, mnoge razvojne projekte, tudi projekt ureditve okolice občinske stavbe in prostora med gradom in cerkvijo v Beltincih. S tem projektom želimo po skoraj 95 letih od dogodkov, ko se je tukaj rodilo Prekmurje kot del Slovenije, to rojstvo tudi ustrezno obeležiti. Z velikim ponosom se z vsakoletno proslavo spominjamo teh prelomnih dogodkov v zgodovini našega naroda in prav bi bilo, da se z ustreznim obeležjem tudi ovrednoti rojstni kraj Prekmurja. Še lani sem se članom Občinskega sveta javno zahvalil za veliko mero zrelosti in konstruktivnosti ter sodelovanja za, kot še vedno upam - ne glede na dogodke

na zadnji seji Občinskega sveta - naš skupni cilj, to je razvoj naše občine. Za njihov pristop sem jim bil v imenu vseh občank in občanov tudi hvaležen.

Le upamo lahko, da ravnanja nekaterih svetnikov, ki so zapustili sejo, ne bodo pustila velikih negativnih posledic v naši občini. Brez sprejetega proračuna namreč občina ne more učinkovito izvajati svojih projektov, zato moramo skupaj s člani Občinskega sveta storiti vse, da čim prej sprejmemo občinski proračun. Vsem je znano, da občina sama nima dovolj virov, da bi lahko vse naložbe financirala sama, zato je potrebno dodatna sredstva nujno iskati tudi s prijavljanjem na razne evropske in državne razpise. Temu področju namenjamo posebno pozornost, saj si želimo maksimalno izkoristiti obdobje, ko so v evropskih skladih še na voljo sredstva za razvoj lokalnih okolij. Na ta način smo v preteklem letu pridobili več milijonov evrov nepovratnih evropskih sredstev, s katerimi smo prenovili ceste, zgradili kolesarske steze in posledično povečali prometno varnost. Uspešno končujemo tudi projekt kanalizacije,

ki je v sklepni fazi in še mnogo drugih projektov, kar je očitno za nekatere moteče.

Drage občanke in občani, v zadnjem obdobju se vsi skupaj soočamo z veliko gospodarsko krizo, ki kot posledico prinaša recesijo z vsemi njenimi neprijetnimi posledicami. Veliko sem razmišljal o tem, kaj naj bi bil glavni razlog za nastalo krizo in največkrat prišel do odgovora, da je to človek sam. To so žal potrdili tudi nekateri naši občinski svetniki, ob tem pa zanemarili dejstvo, da je človek srečen in zadovoljen predvsem takrat, ko se tako počuti tudi njegova duša. Kadar je zadovoljen z majhnimi uspehi, kadar se zna nasmehniti in razveseliti v prijetni družbi ob še tako majhnih stvareh.

V obdobju norčavega pusta in priprav na veliko noč vam želim predvsem obilico radosti, notranjega miru, konstruktivnega sodelovanja in pomoči sočloveku pri delu za dobro vseh.

*Vaš župan
dr. Matej Gomboši*

Županovo voščilo novorojenčkom in staršem

*»Noben poljub,
ki ga daš otroku,
ni izgubljen, ne izraz veselja,
ne dotik v pomiritev,
nobena pesem,
nobena zgodba o čudesih.
Vse to se bo zlilo v tisto,
kar bo postall!«*

(Pam Brown)

V času od

1. januarja do 31. decembra 2013

je bilo v Občini Beltinci rojenih

81 otrok, od tega

34 fantkov in 47 deklic.

Ob tem veselem dogodku Vam, spoštovani starši izrekam iskrene in najtoplejše čestitke.

Čas, ki ga boste preživljali s svojimi malčki kar najboljše izkoristite in jim nudite vse, kar potrebujejo za zdravo in veselo odraščanje.

Dragi otroci, naj bodo Vaši dnevi srečni, mirni in zadovoljni v krogu Vaših najdražjih. Ostanite zdravi in se veselite življenja, ki je edinstveno in čarobno za vsakega od Vas.

V Občini Beltinci smo ponosni na vsakega izmed Vas.

*Dr. Matej Gomboši
župan Občine Beltinci*

Spoštovane občanke in občani, cenjeni bralci,

mesec februar se je iztekkel in globoko smo že zakorakali v leto 2014. Dobre želje in lepe misli, ki smo si jih izrekli v prazničnem decembru, ponekod že klijejo in rastejo, tako kot v prebujajoči se naravi vznikajo prvi znanilci pomladi.

Izrečena misel, naj še tako lepo zveni, pa ni dovolj, da se iz nje kaj dobrega razvije. Poleg lepote je potrebna še iskrenost. Če ta umanjka, bo misel ostala le puhlica, ki jo odnese tudi najmanjši piš. Bo kot slabo seme, ki nikoli ne vzkljeje. Zato nam vsem želimo, da bi v pomlad stopili s čim manj bremen iz preteklosti, da bi novi ciklus življenja v nas zbudil čim več dobrega in bi zacveteli ter med ljudmi širili pozitivno energijo.

Kajti pomlad je čas čiščenja in prenove. Urejamo si okolico, v kateri prebivamo, čistimo domove, pričnemo z delom na vrtu... Vse to na simbolni ravni počnimo tudi na sebi, v svoji duši. In velikonočna

skrivnost, ki jo praznujejo kristjani, je vrhunec pomladne transformacije, saj staro umrje, da bi iz njega vstalo novo. In ta skrivnost spremlja človeštvo že tisočletja. Le da smo jo v današnjem svetu pozunanjili in nam je postala nekako tuja. Toda ni še prepozno. Človek se vrača k naravi, saj je v bistvu njen izgubljeni sin. Zato si dajmo priložnost in odkrijmo v sebi življenje! Naj bo pomlad čas novega upanja in svežega vetra v naša jadra!

Svež pa je tudi izvod Malega rijtara, ki ga držite v rokah ali listate na popolnoma prenovljeni in sodobni spletni strani Občine Beltinci. In upam, da vam bo branje v zadovoljstvo in veselje, saj prinašamo kar precej veselih novic o uspehih naših občank in občanov, o njihovih osebnih in skupnih zmagah na različnih področjih delovanja. Našli boste tudi informacije o uspehih v delovanju občinske uprave in odmevnih aktivnostih javnih ter zasebnih zavodov

v občini, kakor tudi branje, ki ponuja številne teme za razmislek.

Tudi tokrat pa vas, cenjene občanke in občani, spoštovano bralstvo, vabimo, da še naprej sodelujete pri oblikovanju vsebine občinskega informativnega glasila Mali rijtar. Veseli bomo tudi vaših mnenj in kritik, prosimo pa vas, da nam prispevke za 43. številko, ki predvidoma izide 25. aprila, posredujete do **ponedeljka, 14. aprila 2014 v elektronski obliki** (do 3500 znakov), s **komentarji k fotografijam** in navedbo avtorja ter v **ustreznem formatu**.

*Za uredniški odbor
Vaša urednica*

Simona Cizar

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

Vsebina objavljenih člankov ne odraža stališča uredniškega odbora glasila.

uredniški odbor:

Simona CIZAR (odgovorna urednica)
Genovefa VIRAG (namestnica odg. urednice)
Snežana BRAČKO, Ivan MESARIČ, Bojan VEREŠ

zbiranje materiala:

Lilijana BEŽAN

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Sandra KAVAŠ (naslovnica),
Arhiv Občine Beltinci, Tina ZVER, Danilo LEBAR,
Špela HORVAT, Lea PUHAN, Tadeja SRŠA, Filip MATKO,
Marica VUČKO, Marija ZVER, Bojan ZADRAVEC, Boštjan ZVER
Denis CIZAR, Arhiv GŠ Beltinci

grafično oblikovanje in priprava za tisk:

TILIA PRINT ROMAN KLEMENČIČ s.p.

tisk:

TILIA PRINT ROMAN KLEMENČIČ s.p.

februar 2014

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno,
drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci,
Mladinska 2, 9231 Beltinci,
02 / 541 35 35, www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Voščilo

Sreča je samo ljubezen in samo ljubezen je sreča.

Adelbert von Chamisso

Draga dekleta, cenjene žene, spoštovane matere,

*ob vaših marčevskih praznikih vam želimo,
da bi srečo, ki jo delite z drugimi in ljubezen,
ki jo namenjate bližnjim,
le-ti znali ceniti in spoštovati.*

Vaš uredniški odbor

Dan žena je mednarodni praznik žensk

Pobudo za praznovanje 8. marca je dala nemška feministka in socialistka **Clara Zetkin**, rojena Eissner (1857-1933).

Na ta dan praznujemo ekonomsko, politično in socialno enakopravnost in dosežke žensk in to od leta 1911. Zetkinova se je začela za enakopravnost žensk bojevati leta 1889. Pobudo za dan, posvečen ženskam, je dala na 2. Mednarodni konferenci socialističnih žensk leta 1910. Sicer so prvi mednarodni dan žensk (takrat še ni bil mednarodni) praznovali v ZDA 28. februarja 1909, ko ga je razglasila Socialistična stranka Amerike.

Prvič so mednarodni praznik praznovali leta 1911 v Avstriji, Nemčiji, Švici in na Danskem. Takrat je za praznik vseh žensk veljal še 19. marec. Mednarodni dan žensk se na 8. marca praznuje od leta 1917.

Praznik je nastal tudi v spomin na vse ženske (bilo jih je več kot 140), ki so umrle v požaru v newyorški tovarni Triangle leta 1911. 8. marec so pozneje izbrali zato, ker so v New Yorku na ta dan leta 1857 ženske, zaposlene v tekstilni industriji, prvič stavkale. Leta 1908 je več kot petnajst tisoč žensk

protestiralo v New Yorku. Želele so večjo plačo in volilno pravico. 8. marca 1913 so ženske po Evropi imele mirovne shode. V Rusiji, Belorusiji, Makedoniji, Moldaviji in Ukrajini je ta dan državni praznik. Tudi v Sloveniji so potekali boji za enakopravnost žensk. Tako je že leta 1897 začel izhajati ženski časopis Slovenka, prvo žensko društvo pa je bilo ustanovljeno leto pozneje. Pomembna letnica v boju za enakopravnost je 1906, ko je Marija Urbas kot prva Slovenka na

graški fakulteti doktorirala iz filozofije. Ženske so se že močno približale enakopravnosti s tem, ko je bila leta 1945 uzakonjena splošna volilna pravica. Leta 1974 so v ustavo SFRJ dodali določilo, da ima vsaka ženska svobodo pri odločanju o rojstvu otrok, tri leta pozneje pa je bila uzakonjena še pravica vsake ženske do umetne prekinitve nosečnosti iz drugih, ne le zaradi zdravstvenih razlogov. Leta 1989 je začel delovati prvi sos telefon za pomoč ženskam in otrokom, žrtvam nasilja.

Ženske, imejmo se rade in se spoštujmo! Najlepše naše darilo je, če naredimo kaj dobrega zase. Iskrene čestitke ob praznovanju našega praznika. Ostanimo močne kljub vsem križem, težavam in preizkušnjam, ki nam jih življenje pošilja na pot.

Lilijana Bežan

Mladi gradijo trajnostno prihodnost

V okviru projekta »**Mladi gradijo trajnostno prihodnost**« smo v vrtcih območja občin LAS Pri dobrih ljudeh izvajali animacijsko-ozaveščevalne delavnice na temo varčevanje z energijo, obnovljivi viri energije in varovanje okolja. Gre za projekt, ki se je izvajal ob finančni pomoči Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in sicer LEADER sredstev.

Z izvedbo projekta želimo dvigniti splošno raven zavedanja in ozaveščenosti otrok na izbrane teme, saj se zavedamo, da so otroci graditelji trajnostnega razvoja prihodnosti in daje zato treba s tovrstnim izobraževanjem začeti dovolj zgodaj. Skozi delavnice, z demonstracijami in video projekcijami so se otroci učili varčnega in do okolja prijaznega življenja, sonaravnega bivanja, trajnostne energije in o oblikah ter virih energije.

Z likovnimi deli, ki so jih pripravljali v delavnicah in po zaključku le-teh, pa so znanje še utrdili. Ob zaključku smo namreč izbrali 10 najboljših likovnih del in jih objavili v e-brošuri (<http://issuu.com/trajnostnirazvoj/docs/e-brosura>). Celotno zgodbo projekta bomo tako s končno e-brošuro predstavili širši javnosti in tudi ostalim vrtcem, ki se v ta projekt niso uspeli vključiti. Sama izvedba projekta je temeljila na dejstvu, da je otrokom potrebno obravnavano tematiko predstaviti z zanimivimi in s primernimi vsebinami glede na njihovo starost ter povezati vsebine z zanimivo igro. Med izvajanjem animacijsko-ozaveščevalnih delavnic smo otroke motivirali in jih spraševali o tem, kako doma skrbijo za okolje, kako varčujejo z energijo idr. S takimi pristopi smo najverjetneje spodbudili tudi širši krog ljudi. Dejstvo je, da starši učijo svoje otroke in jih vzgajajo, velikokrat pa

tudi otroci opozorijo na kakšno stvar. Prav vsebine varčevanja z energijo in varovanja okolja otroci velikokrat prinesejo domov in starše opozarjajo na ugašanje luči, izklop televizorja, zapiranje vode, ločevanje odpadkov...
Izvajalec delavnic:

Nosilec projekta:

Vrtec Dobrovnik, 17.1.2014

Vrtec Lendava, enota Hotiza, 22.1.2014

Vrtec Velika Polana, 23.1.2014

Likovna dela, ki so jih pripravili otroci:

Teja Škafar, 5 let,
Vrtec Beltinci, enota Bibe Beltinci
»Zbiralnik vode – zalivanje vrta z deževnico.«

Lara A, Vrtec Beltinci, enota Gančani
»Gospodinjski aparati, ki so veliki porabniki energije.«

Živa Tonkovič, 5 let,
Vrtec Lendava, enota Hotiza
»Jaz sem vesela, ker imam varčno žarnico. Moja sestra Tija pa je žalostna, ker ima slabo žarnico.«

Društvo za trajnost virov
SI.ENERGIJA

V občini Beltinci obeležili dan samostojnosti in enotnosti

V nedeljo zvečer, 23. decembra 2013, je bila v kulturni dvorani slovesnost v počastitev državnega praznika – dneva samostojnosti in enotnosti, ko smo se spomnili časa izpred 23 let. Takrat smo se namreč državljanke in državljani na plebiscitu odločili za svojo samostojno pot v državi Sloveniji.

Pozdravne besede je prisotnim namenil župan dr. Matej Gomboši. Opozoril je, da je današnje preživetje Slovenk in Slovencev primerljivo s težkimi časi izpred 23 let, a kljub temu moramo združno in z jasnimi cilji za boljši jutri stopati prihodnosti naproti.

Slavnostni govornik, predsednik Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve, gospod Aleš Hojs, je v svojem nagovoru poudaril pomen naše osamosvojitve ter cenjenje vrednot, ki so povezane s tem za vse nas izjemnim dogodkom v zgodovini. Ko so ljudje usodo svojega naroda prevzeli v svoje roke in se

Slavnostni govornik, predsednik Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve, gospod Aleš Hojs v družbi župana občine Beltinci s soprogo

na plebiscitu odločili za samostojno pot, je bilo to zelo tvegano, pa vendar pogumno dejanje, hkrati pa veliko zaupanje vase in v svojo domovino. Vidik praznika se izraža tudi v poimenovanju le-tega, ko smo leta 2005 dodali besedo »enotnost«, ki je zelo pomembna za vsakega izmed nas in za vse skupaj.

Kulturni program je pripravilo Kulturno umetniško društvo Beltinci, ki je v literarni recital vpletlo odlomke iz zgodovinsko-epske pesnitve Krsta pri Savici, z glasbenimi točkami pa so nastopili učenci Glasbene šole Beltinci.

Lilijana Bežan

TILIA

041 515 976

print

Štefana Kovača 3, Beltinci
www.tilia-print.com

- tisk in vezenje na tekstil
- plakati, transparenti, table
- kartonska embalaža
- tiskovine
- štampljke
- vezava diplomskih nalog

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika v Beltincih še posebej slovesno

Ob kulturnem prazniku smo prisluhnili programu dijakinj in dijakov Gimnazije Murska Sobota

Kultura in umetnost sta si na predvečer slovenskega kulturnega praznika v Občini Beltinci podali roko.

V večernih urah smo se družili na kar dveh prireditvah, s katerima smo počastili našega največjega slovenskega poeta, pesnika in domoljuba, doktorja Franceta Prešerna.

V grajski dvorani smo odprli slikarsko razstavo umetnika Antona-Tončka Černija iz Odrancev, ki ima korenine v naši občini – njegova mama je bila Glavačeva, preden se je poročila in preselila v Renkovce. Zato je umetnik otroška in tudi mladostniška leta najraje preživel v Beltincih. Njegova razstava z naslovom »Od preteklosti do sedanjosti« odstira trenutke časa med Beltinci in Odranci.

Pozdravne besede je obiskovalcem razstave namenil župan dr. Matej Gomboši, gospod Anton Črni -Tonček pa je skozi svojo poezijo predstavil tudi opus svojega umetniškega ustvarjanja, ki je zelo obširen.

Glasbeni del prireditve sta popestrila Monika Novak in Miran Črni pod mentorstvom profesorja Henrika Šimunkoviča iz oddelka za petje Glasbene šole Beltinci.

V kulturni dvorani Beltinci smo prisluhnili programu Gimnazije Murska Sobota, ki so ga pod mentorstvom profesorice Bože Trajbarič izvedli tamkajšnji dijaki in dijakinje. Skozi ples in glasbo so recitirali dela Srečka Kosovela, Ivana Cankarja in Toneta Pavčka

Slavnostni govornik je bil dr. Matej Gomboši, ki je poudaril pomen kulture v narodovi zgodovini in zavesti.

Z odprtja razstave umetnika Antona-Tončka Černija z naslovom "Od preteklosti do sedanjosti"

Lilijana Bežan

Razglasili smo najboljše športnike, športnice, perspektivne športnike in klube Občine Beltinci za leto 2013

V dvorani beltinskega gradu smo v soboto, 15. februarja 2014, sprejeli najboljše športnike, športnice, perspektivne športnike in klube Občine Beltinci za leto 2013.

Prisotne sta v uvodu pozdravila župan, dr. Matej Gomboši, in predsednik Športne zveze Beltinci, Andrej Pozdrec.

Glasbeni del prireditve je na vibrafonu in marimbi popestril Gregor Pojbič, učenec Glasbene šole Beltinci, ki je prejel zlato priznanje na regijskem tekmovanju mladih glasbenikov Štajerske in Pomurja in se uvrstil na državno tekmovanje.

I. Pri izboru za proglasitev perspektivnih športnikov so se upoštevali tekmovalni uspehi posameznika, odnos do športa, marljivost in vztrajnost. Podeljeno priznanje naj služi nagrajencem predvsem kot vzpodbuda za delo vnaprej.

2. mesto v kategoriji perspektivna športnica je zasedla Kaja Baler iz Bratoncev, ki se z judom ukvarja že 4 leta. Z vestnim delom je hitro napredovala in pokazala velik talent, borbenost in tekmovalnost, ki jo krasijo. V letu 2013 je osvojila naslov državne prvakinja pri mlajših dekletih v kategoriji do 28 kilogramov. Zmagala je na večih turnirjih, tako v domovini, kot tudi v Avstriji in na Hrvaškem. Kaja nas bo v prihodnosti še velikokrat razveseljevala s svojimi rezultati.

Najboljša perspektivna športnica je Petra Gruškovnjak iz Beltincev, 14-letna igralka Ženskega nogometnega kluba Teleing Pomurje Beltinci. Je stalna članica kadetske in U-14 ekipe, s katerima je osvojila naslov državnih prvakinj, z U-17 ekipo pa je osvojila tudi pokalni naslov. Petra ima v ekipi pomembno in odgovorno vlogo, saj je ključna igralka v obrambi.

2. mesto med perspektivnimi športniki zaseda 15-letni Amadej Legen iz Beltincev, ki je član NŠ Mura. Svoje prve nogometne korake je začel s petimi leti pri NK Turnišče. Po dveh

letih je svojo nogometno pot nadaljeval pri NK Gančani, kjer je ostal vse do leta 2008, ko je nastopil čas za nov izziv in postal je član (takratne) Mure 05. Od takratnega trenerja Dominika Kovačiča je pridobil nove vrline, nadgradnja vsega pa je delo z. Nedeljkom Topičem, ki mu je skozi treninge dal še tisto dodano vrednost, ki mu je manjkala. Amadej je igral v vseh mlajših selekcijah, od U-6, pa vse do U-12. Ko je dopolnil 13 let, je začel igrati v selekciji U-14, ki je tekmovala v 1. Slovenski nogometni ligi, istočasno pa je nastopal tudi za kadete Mure, kjer je s svojimi sposobnostmi in znanjem veliko pripomogel ekipi. Trenutno Amadej igra nogomet za kadete in mladince Mure, ki tekmujejo tudi v Interligi, kjer se pomerjajo z močnimi slovenskimi in tujimi prvoligaškimi ekipami. Amadej ima tedensko 4-6 treningov s tekmami, hkrati pa uspešno obiskuje 1. letnik športne gimnazije v Murski Soboti.

Najboljši perspektivni športnik Občine Beltinci je 13-letni Niko Kocet iz Beltincev. Niko je član Karate kluba Murska Sobota že 7 let. V tem času je na državnih in mednarodnih tekmovanjih osvojil kar 42 odličij. Svojo bogato tekmovalno kariero je kronal z odličnim rezultatom v preteklem letu, ko je kot član slovenske reprezentance nastopal na svetovnem prvenstvu IKU, ki se je odvijalo v mestu Caorle v Italiji, in dosegel v katah v svoji kategoriji odlično 4. mesto. Niko je karateju predan s srcem in dušo, saj trenira štirikrat tedensko po uro in pol oz. dve uri in le redko manjka. Treningi so naporni, vendar se poplačajo z dobrimi rezultati.

II. V posamični konkurenci je bil upoštevan individualni uspeh posameznika oz. prispevek posameznika k ekipnim uspehom svojih ekip in odnos športnika do športa nasploh. Dejstvo je, da je ženski šport v Občini Beltinci slabše razvit, zato pa so trud, vztrajnost in uspehi nekaterih izjemnih posameznic toliko bolj izstopajoči in jim je potrebno dati zahvalo.

3. mesto v kategoriji najboljših športnic za leto 2013 je zasedla Monika Jerebic iz Ižakovcev, ki je tekmovalka v elektronskem pikadu. Tekmuje v Slovenski državni A ligi "Ženska super liga" kot članica ekipe "TOP-GUN" iz Grlave, igra pa tudi v Pomurski ligi za ekipo "Maži bara" iz Ižakovcev. V letu 2013 je dosegla največji uspeh, saj je septembra na Evropskem prvenstvu v ženskih dvojicah s soigralko osvojila 1. mesto in s tem naslov evropske prvakinja. Na tem prvenstvu je dosegla tudi 7. mesto v igranju Cricket 501 d.o., ter 5. mesto v igranju dvojic- mešani pari s soigralcem iz Hrvaške. V ženski kategoriji posamezno pa je dosegla 7. mesto. V ekipnem tekmovanju na istem prvenstvu je v ženski ekipi "TOP-GUN" dosegla 2. mesto in s tem naslov evropske podprvakinja. Ostali uspehi v letu 2013 so: 1. mesto na turnirju na Petanjcih, 1. mesto na turnirju v Vanča vasi, naslov občinske prvakinja Občine Beltinci, 1. mesto ob zaključku sezone v Pomurski ligi in naziv najboljše igralka Pomurske lige v sezoni 2013.

2. mesto v kategoriji najboljših športnic za leto 2013 je zasedla Katja Vrdjuka, atletinja iz Beltincev, ki tekmuje v tekih na dolge proge in na krosih. Kot članica Športnega društva Sloparka in AK Panvita je v letu 2013 dosegla kar nekaj zelo dobrih in odmevnih športnih rezultatov: 3. mesto na Odprtem državnem prvenstvu Slovenije na 5 km v članski konkurenci (Katja je še mladinka), 1. mesto na Odprtem prvenstvu Slovenije v dolgih tekih na 10 km v konkurenci starejših mladink, 2. mesto na Odprtem prvenstvu Slovenije v cestnem teku na 10 km v konkurenci starejših mladink, skupno 3. mesto na prvem Adventnem tekaškem pokalu, kjer je bila zbrana vsa slovenska elita, 2. mesto v teku na 5 km na Maratonu treh src v Radencih v članski konkurenci, 1. mesto na Ormoškem teku ter 1. mesto na dveh tekih Pomurskega pokala. Katja je pod vodstvom svojega očeta vse do sredine lanskega leta trenirala pri ŠD Sloparka in AK Panvita. Ker pa je njene rezultate opazil in spremljal tudi zelo znani

Prejemniki priznanj za najboljše športnike, športnice, perspektivne športnike in klube Občine Beltinci za leto 2013 v družbi župana dr. Gombošija in predsednika Športne zveze Beltinci Andreja Pozderca

trener Tomislav Popetrov, se je po dogovoru z njim odločila prestopiti v znameniti AK Velenje, kjer sedaj trenira pod njegovim okriljem. Popetrov je v preteklosti do svetovne slave pripeljal tudi nosilko olimpijske medalje Jolando Čeplak.

Najboljša športnica občine Beltinci za leto 2013 je Sara Sakovič iz Beltincev. Sara je že 9 let igralka Ženskega odbojkerskega kluba Kema Puconci, ki tretje leto nastopa v 1. državnih odbojkerski ligi. Članska ekipa se je že v svoji drugi sezoni med prvoligaško družino uvrstila v skupino za prvaka ter na koncu osvojila 6. mesto. Po skoraj končanem prvem delu prvenstva letošnje sezone pa ekipa zaseda visoko drugo mesto. Sara igra na igralnem mestu napadalke in je ena od nosilk igre, saj praviloma dosega največ točk na tekmih. Je univerzalna igralka, zelo dobra na sprejemu servisa, v napadu in obrambi, servisu in bloku. Je izredno perspektivna športnica, marljiva, vztrajna in borbena. Sara pa poleg dvoranske odbojke zelo uspešno nastopa tudi v odbojki na mivki, večinoma s soigralko Tamaro Borko. Največji uspehi so: 3. mesto na Državnem prvenstvu v Kranju, 1. mesto na Odprtem prvenstvu Žužemberka, 1. mesto DEU OPEN Mokronog, 2. mesto na turnirju na Hrvaškem v Puli.

3. mesto v kategoriji najboljših športnikov za leto 2013 je zasedel Dejan Preindl iz Bratoncev, član Atletskega kluba Panvita Murska Sobota. Kljub družinskim in službenim obveznostnim in navkljub svojim letom najde čas tudi za atletiko, kjer dosega vrhunske rezultate. Lahko je vzor mnogim bodočim mladim atletom. Dejanovi največji uspehi v letu 2013 so: 1. mesto na Pomurskem pokalu v rekreativnih tekah za člane, 1. mesto na maratonu v Radencih v teku na 10 km, 4. mesto na DP za člane v Celju v teku na 5 km in v teku na 3 km, 5. mesto na Mednarodnem atletskem mitingu na Dunaju v teku na 3 km, 5. mesto na Eko maratonu v Mariboru na 10 km, 5. mesto na Ljubljanskem maratonu na razdalji 21 km.

Drugi najboljši športnik za leto 2013 je Mitja Černi iz Gančanov. Mitja je član Strelskega društva iz Gančanov. Med njegovimi največjimi športnimi dosežki v preteklem letu je skupno 1. mesto v 2. državnih ligi SV regije sezona 2012/13. S tem se je uvrstil v kvalifikacije za 1. B državno ligo, na katerih je osvojil 2. mesto in se tako prebil v 1. B državno ligo. V sezoni 2013/14 1. B državne lige po štirih krogih zaseda visoko 2. mesto. Ostali Mitjevi uspehi v preteklem letu so: 1. mesto v finalu Dopisne lige, 2. mesto v Panonski ligi, 2. mesto v Poletni ligi, zmaga na Pokalu

mesta Gornja Radgona, 1. mesto na 5. Pokalu SD Gančani. Mitja je tudi član slovenske reprezentance, s katero je na Mednarodnem tekmovanju v Rušah osvojil 2. mesto, z reprezentanco se je udeležil tudi Svetovnega pokala v Münchnu.

Mitja je marljiv, delaven in vesten športnik, ki poleg svojih treningov in tekmovanj, ki se jih udeležuje, pomaga tako pri organizaciji tekmovanj kot tudi pri delu in z nasveti mlajšim tekmovalcem.

Najboljši športnik Občine Beltinci za leto 2013 je Tomislav Ternar iz Beltincev. 23-letni Tomislav Ternar iz Beltincev je profesionalni igralec tenisa, član Teniškega kluba Branik Maribor. Tenis je začel trenirati pri desetih letih, že pri enajstih letih pa je dosegel prvi večji uspeh z zmago na Mednarodnem turnirju v Rimu v kategoriji do 12 let. Njegova vitrina danes obsega več kot 100 pokalov in priznanj, ki so rezultat trdega dela in garanja, saj trenira tudi do 8 ur na dan. Tomislav je tudi član Slovenske teniške reprezentance, s katero je v letu 2013 dosegel odlične rezultate. Na Sredozemskih igrah v Mersinu v Turčiji je v paru z Blažem Rolo osvojil zlato medaljo v dvojicah ter v 1. krogu Davisovega pokala Evroafriške skupine na Poljskem zmagal in priigral točko reprezentanci Slovenije. Ostali dosežki

v letu 2013 so: zmaga v dvojicah na 10.000 dolarskem turnirju v Bastadu na Švedskem, uvrstitev v polfinale na 10.000 dolarskih turnirjih v Umagu, Dubrovniku, v Avstriji v Vogau in Telfsu ter na Slovaškem. Tomislavu želimo še naprej veliko uspehov. Držimo pesti, da mu v prihodnosti uspe preboj med prvih 100 igralcev sveta.

III. Pri izboru najboljših športnih kolektivov Občine Beltinci so se upoštevali tekmovalni uspehi, rang tekmovanja, organizacija društev, organiziranje športnih prireditev, sodelovanje z okolico in delo z mladimi.

3. mesto v kategoriji najboljših športnih kolektivov za leto 2013 zaseda Strelsko društvo Gančani.

Za **Strelsko društvo Gančani** je bilo leto 2013 zelo uspešno. V 2. državni ligi SV regije 2012/13 so osvojili končno 2. mesto in se s tem uvrstili v kvalifikacije za 1.B državno ligo. Z zmago v kvalifikacijah so se uvrstili v 1.B državno ligo, v kateri v letošnji sezoni po končanih 4 krogih zasedajo odlično 1. mesto. Ostali uspehi v preteklem letu so: 2. mesto v Finalu dopisne lige, 3. mesto v Panonski ligi, skupno 1. mesto v Poletni ligi, 1. mesto na regijskem prvenstvu med člani in v kategoriji cicibani ter 1. mesto na 5. Pokalu SD Gančani. Poleg ekipnih uspehov se v SD Gančani lahko pohvalijo tudi z odličnimi rezultati njihovih strelcev v posamični konkurenci, saj skoraj ni bilo tekmovanja, na katerem se ne bi uvrstili na zmagovalni oder. SD

Gančani je zelo aktivno in uspešno društvo, tako na tekmovalnem kot tudi na organizacijskem področju, saj so na svojem strelišču organizirali že mnoga tekmovanja. V društvu se zelo trudijo tudi z delom z mladimi, kar se kaže v dobrih rezultatih v kategorijah pionirjev in cicibanov.

Drugi najboljši športni kolektiv za preteklo leto je Hokejski klub Lipovci. Hokejisti **Hokejskega kluba Lipovci** so v letu 2013 ponovno postali državni in pokalni prvaki Slovenije, tako na prostem kot v dvorani. Največje uspehe pa so dosegli v mednarodnem merilu. V začetku maja so na zaključnem turnirju mednarodne srednjeevropske Interlige na Dunaju osvojili 2. mesto. V Pragi na evropskem prvenstvu skupine Challenge 1, najpomembnejšem tekmovanju sezone, jim v zelo močni konkurenci sicer ni uspel obstanek, vendar so celi Evropi prikazali dober hokej, ki je temeljil na izredni borbenosti in kolektivni igri ter dosegli nekaj odmevnih rezultatov na posameznih tekmah proti ekipam iz milijonskih mest. Z načrtnim delom z najmlajšimi so dosegli tudi lepe uspehe v mlajših kategorijah, kar zagotavlja kontinuiteto rezultatov lipovskega hokeja.

Najboljši športni kolektiv občine Beltinci za leto 2013 je Ženski nogometni klub Teleing Pomurje Beltinci. ŽNK Teleing Pomurje Beltinci je v sezoni 2012/13 na državnem nivoju osvojil 9 od 10 možnih naslovov državnih ali pokalnih

prvakov Slovenije, prav tako pa je tudi dostojno predstavljal Slovenijo v evropski Ligi prvakinj. Žal dve zmagi proti beloruskim in albanskim prvakinjam nista bili dovolj za uvrstitev med 32 najboljših ekip v Evropi – za napredovanje sta jim zmajkala 2 gola. V klubu je 32 kategoriziranih športnic Olimpijskega komiteja Slovenije, v različnih reprezentančnih vrstah pa nastopa tudi čez 20 igralk.

Priznanje je prevzel predsednik kluba, župan Občine Razkrižje gospod Stanko Ivanušič, ki je čestital tudi vsem dobitnikom priznanj.

Na slovesnosti so bila podeljena posebna priznanja, in sicer **NK Dokležovje za 50 let delovanja** in **NK Gančani za 40 let delovanja**.

V Občini Beltinci smo na naše športnike, športnice in klube izredno ponosni in se veselimo vseh njihovih uspehov tudi v prihodnje.

Iskrene čestitke vsem skupaj in vsakemu posamezno, saj s svojim zanesenjaštvom, optimizmom, znanjem in voljo do dela dajejo zgled in ponesejo ime naše občine širom domovine in tujine.

*Občinska uprava Občine Beltinci
in
Športna Zveza Beltinci*

Občina Beltinci obudila pogovore z Luko Koper o možnostih izgradnje logističnega centra

Premik iz mrtve točke industrijsko-logistične cone na pobudo Občine Beltinci

Dejavnost Luke Koper ima v sodelovanju z Občino Beltinci velik potencial za ustvarjanje novih delovnih mest v Beltincih.

(Beltinci, 14. februar 2014) – Na pobudo predstavnikov Občine Beltinci s ciljem gospodarskega razvoja na področju industrijsko - logističnih dejavnosti so oživeli pogovori o sodelovanju občine z Luko Koper. V ponedeljek, 10. februarja 2014, so Občino Beltinci obiskali predstavniki Luke Koper. Izrazili so

podporo razvojnim načrtom občine na predvideni lokaciji industrijsko - logistične cone, ki je v neposredni bližini avtoceste in železniške proge. Predvidena lokacija je tudi s strani Luke Koper prepoznana kot najprimernejša za industrijsko logistično rabo v občini in širši okolici. Želje občine so, da se v najkrajšem možnem času izvedejo vse potrebne nadaljnje aktivnosti in da se s tem ustvarijo pogoji za realizacijo skupnega gospodarsko - logističnega projekta.

»Naša dolžnost je, da po najboljših močeh ustvarjamo pogoje za prihod investorjev. Dejavnost Luke Koper ima v sodelovanju z nami velik potencial za ustvarjanje novih delovnih mest, ki so za našo občino zelo pomembna. Želimo, da projekt čim prej zaživi, saj bo koristen za celotno pomursko regijo,« je ob tem poudaril župan Občine Beltinci **Matej Gomboši**.

»Država bi morala imeti koncept razvoja prometne in logistične infrastrukture, v kateri bi bile določene lokacije logističnih in distribucijskih centrov. S tem bi skrajšali muke gospodarskih subjektov pri pridobivanju dovoljenj,« je dejal predsednik Uprave Luke Koper **Gašpar Gašpar Mišič**, ki sicer podpira prizadevanja Občine Beltinci pri pripravi OPN za obrtno cono na območju med cesto in železniškim tirom.

###

Dodatne informacije:
Občina Beltinci-Občinska uprava
Telefon:02/5413-553
 E-pošta:obcina@beltinci.si

Vpis v Vrtec Beltinci

Kot vsako pomlad bo tudi letos Vrtec Beltinci na široko odprl vrata za vse otroke, ki se nam bodo pridružili v novem šolskem letu.

Od 10. do 12. marca 2014 bo potekal redni vpis otrok novincev, zato prijazno vabljeni vsi starši, ki načrtujete vpis svojih otrok, da obiščete našo novo spletno stran www.vrtecbeltinci.si, kjer smo za vas pripravili vse potrebne informacije.

Za vse informacije smo vam na voljo tudi na telefonskih številkah (02) 54 22 091 (svetovalna služba) in (02) 54 11 092 (ravnateljica) ali osebno na upravi vrtca na Jugovem 33 v Beltincih - ob ponedeljkih, torkih in sredah od 7.00 -15.00, v pisarni svetovalne delavke. Navaša vprašanja bomo z veseljem odgovorili tudi po elektronski pošti, zato nam pišite na urska@v-beltinci.ms.edus.si.

VPIS BO POTEKAL:

* v ponedeljek, 10. marca 2014, od 8.00 do 16.00

* v torek, 11. marca 2014, od 11.00 do 18.00

* v sredo, 12. marca 2014, od 8.00 do 16.00

KAKO POTEKA VPIS?

Starši lahko vlogo za vpis in pogodbo, ki ju najdete na spletni strani vrtca, izpolnite že doma ter izpolnjeno prinesete s seboj na vpis. Tako nam bo ostalo več časa za pogovor, spoznavanje vrtca in vaša vprašanja.

Na vpis lahko pripeljete tudi svoje malčke. Če se nam bodo ob vpisu pridružili, bo vpis namesto svetovalne delavke opravil naš najbolj pernat sodelavec »Vili, ki cvili«, ki se bolj kot na vpisne vloge, pogodbe in emšoje spozna na gaganje in sladka presenečenja. Vili meni, da vpisno vlogo lahko kar narišeš. Zelooooo se veseli vaših malčkov.

USTVARJALNE IGRARIJE

Da bi bil prvi stik z vrtcem kar najbolj prijazen tako za starše kot za otroke, strokovne delavke in otroci v času vpisa prirejamo »ustvarjalne igrarije«, vesele urice za vse, ki nas boste v tem času obiskali. Igrarije bodo potekale po oddelkih v vseh enotah Vrtca Beltinci z namenom medsebojnega spoznavanja, spoznavanja vrtca in prijetnega druženja.

Lepo vabljeni tudi tisti, ki še niste prepričani, ali bi se nam v septembru pridružili, pa bi nas zdaj želeli zgolj spoznati, videti, kako poteka življenje v vrtcu ali preveriti, kako bi se vaš malček ali malčica znašla v družbi vrstnikov v našem okolju.

Zanimive dejavnosti bodo potekale v vseh starostnih skupinah, torej za različno stare otroke. Lahko si boste naredili spominček iz odpadnih materialov, prisluhnili pravljici, kaj

narisali, ... skratka poskrbeli bomo za nepozabno druženje. Čisto vsakega pa čaka še drobno presenečenje.

ZAKAJ V VRTEC?

V vrtcu bo za vašega otroka skrbelo strokovno usposobljeno osebje, ki pozna razvojne značilnosti otroka in starosti primerno z dejavnostmi spodbuja njegov razvoj. Poleg motiviranega, izkušenega in strokovnega kadra ponuja Vrtec Beltinci urejene in varne igralnice ter zunanje površine, kvalitetne in didaktične igrače, uravnoteženo prehrano in pozitivno, domačo klimo. Vašega malčka v vrtcu čaka ves čas sveta, ki se samo za nas ob igri ustavi, in kopica nasmejanih in srečnih prijateljev. Ob igri se učimo za nas velikih stvari, od vezanja vezalk, igranja na palčke pa vse do nemških besed.

Otroku bo poleg spodbujanja razvoja omogočena socializacija – navezovanje stikov z vrstniki in socialne izkušnje, ki jih v predšolskem obdobju nujno potrebuje.

Vsi zaposleni v Vrtcu Beltinci združujemo strokovno znanje, delovni zanos in neskončno ljubezen do otrok v prijetnem vzdušju, kjer se počutimo lepo prav vsi. Za naš vrtec pravimo, da je »hiška topline«, kjer kot velika družina skupaj živimo, delamo, se igramo in rastemo, tako majhni kot veliki.

Veselimo se vašega obiska!

**Urška Raščan, svetovalna delavka
VRTEC BELTINCI**

Dolžnost lastnikov živali je, da preprečite, da bi se vaše živali nekontrolirano razmnoževale: "Skrbnik hišnih živali mora z zagotovitvijo osamitve, kontracepcije, sterilizacije ali kastracije živali preprečiti rojstvo nezaželenih živali." (11. člen Zakona o zaščiti živali)

KUPON ZA 20 % POPUST PRI CENI STORITVE STERILIZACIJE / KASTRACIJE PSA / MAČKE PO PREDHODNEM NAROČILU LAHKO UVELJAVITE PRI VETERINARSKIH ORGANIZACIJAH:

1. Veterinarska postaja LENDAVA (02/578-85-87)
2. Veterinarska ambulanta TUŠAR (031/663-925)
3. Veterinarska postaja GORNJA RADGONA (02/564-85-90)
4. Veterinarska ambulanta ŠANTL (02/564-39-24)
5. Veterinarska ambulanta LJUTOMER (02/584-85-55)
6. Veterinaria MURSKA SOBOTA (02/521-38-57)
7. Veterinarski inženiring MORAVSKE TOPLICE (02/548-12-30)

Veljavnost kupona: od 1. februarja 2014 do 31. maja 2014

DRUŠTVO ZA ZAŠČITO ŽIVALI POMURJA, Trg zmage 8, p.p. 30, 9000 Murska Sobota, Tel. št.: 070/879-212, 031/528-396, 040/736-313, www.dzppomurja.si, E-pošta: DZZPOM@GMAIL.COM, TRR št.: 02340-0256066415 NLB d.d., Ljubljana

**ZA VSE ŽIVALI
NI DOVOLJ DOMOV.
STERILIZIRAJ / KASTRIRAJ**

**AKCIJA
STERILIZACIJ / KASTRACIJ
PSOV IN MAČK**

**NA VSEH VETERINARSKIH POSTAJAH V POMURJU
20% POPUST PRI CENI STORITVE**

KUPON ZA POPUST DOBITE TUDI [NA VETERINARSKIH POSTAJAH](#)

ali pokličite [DRUŠTVO ZA ZAŠČITO ŽIVALI POMURJA](#) na tel. št. 031 528 396

Pokličite nas tudi, če se vaše mačke ne pustijo ujeti.

Po končani akciji bomo izžrebali **5 nagrajencev.**

DRUŠTVO ZA ZAŠČITO ŽIVALI POMURJA

(IZVOD ZA VETERINARSKO
POSTAJO)

AKCIJA S/K 2014

(IZVOD ZA DRUŠTVO)

Po zaključku akcije S/K bomo izžrebali 5 nagrajencev, katerim bomo podelili nagrade!

PODATKI O LASTNIKU ŽIVALI (vpišite):

Ime in priimek: _____
 Naslov: _____
 Občina: _____ e-naslov: _____
 Tel.št.: _____
 Pes / psica : _____ (obkroži in vpiši število)
 Maček / mačka: _____ (obkroži in vpiši število)

POMEMBNO!

Z enim kuponom lahko popust uveljavite za več živali.
Pred sterilizacijo oz. kastracijo mora biti vaša žival zdrava in razglistena!

Manj skrbi za odgovornega skrbnika: sterilizacija in kastracija

Odgovornost skrbnikov mačk in psov je s sterilizacijo, kastracijo ali osamitvijo v času gonitve skrbeti, da ne prihaja do neželenih brejosti in kotitve neželenih mladičev. Začarani krog kotitev in oskrbe mladičev, ki jim je težko najti nove domove, je mogoče prekiniti z enkratnim posegom – sterilizacijo ali kastracijo. Poseg opravi veterinar v splošni anesteziji. Če se za poseg odločimo dovolj zgodaj, lahko z njim preprečimo tudi razvoj določenih neželenih vedenj in bolezni, kot so rak rodil pri samicah in AIDS pri mačkah. Pred posegom se vedno posvetujemo z veterinarjem o specifikah in zdravstvenem stanju naše živali.

Eno leglo je leglo preveč

»Samo eno leglo bomo imeli,« si reče marsikateri skrbnik mačke z romantično mislijo na pristrčne male kepe, ki kobacajo po zeleni travi in nato takoj po osmih tednih v pasjem in dvanajstih tednih v mačjem leglu najdejo dobre domove. Realnost pa so velik finančni zalogaj, ki je potreben za hrano in oskrbo legla, veterinarska oskrba v primeru zapletov pri kotitvi in v veliko primerih neuspešno iskanje posvojiteljev mladičev.

Nesterilizirana mačja samica povprečno koti dve legli letno, v leglu je večinoma po pet mladičev. Mladiče je potrebno v leglu oskrbovati tri mesece, šele takrat ga lahko zapustijo in odidejo v nove domove. Vendar je neželenih mladičev vsako leto toliko, da jim je skoraj nemogoče najti domove, še posebno pa primerne domove, v katerih bodo dočakali 10, 15 ali 20 let, kolikor je življenjska doba mačk. Hitro se zgodi, da mladiči ostanejo doma po več mesecev in vmes dosežejo starost pol leta, pri kateri spolno dozori. Iz enega ljubkega mačjega legla tako hitro nastane mačja kolonija petnajstih mačk, za katere nismo sposobni poskrbeti.

S sterilizacijo mačke preprečimo kotitve neželenih mladičev, mačko bo lažje obdržati v hiši, ne bomo je izpostavili okužbi z mačjim AIDSem in levkozo, sterilizacija pred prvo gonitvijo pa med drugim tudi močno zmanjšuje možnost razvoja raka na rodilih in seskih. Mnoge lastnike živali skrbi, da bo sterilizirana mačka slabše lovila, vendar spolni hormoni ne vplivajo na zanimanje mačke za plen.

Sterilizirana in dobro oskrbovana mačka, ki ni izčrpana od brejosti, kotitev in laktacije, bo imela več časa za igro, ki jo mačka enači s prinašanjem miši na vaš prag.

Med krvavitvijo je psica najbolj plodna

Mnoge neželene brejosti pri psicah so posledice tega, da skrbniki gonitveno krvavitev psice zamenjajo za menstrualno krvavitev in psico v trenutku nepozornosti naskoči samec. Goneča se samica samcem diši na razdalji večih kilometrov, zato se zbirajo pred vašimi vrtnimi vrati in jih tedne ni mogoče odgnati. Samec lahko, da bi prišel do samice, preskoči ali prepleza ograjo, spodkoplje živo mejo, znani pa so tudi primeri, ko sta se psica in pes parila skozi mrežo pesjaka. Če v času gonitve, ki traja približno štiri tedne trikrat do štirikrat letno, svoje psice ne morete imeti pod stoddotnim nadzorom, potem se boste težavam s pasjimi samci in neželenimi brejostmi najlažje ognili s sterilizacijo. Spolno vedenje psice uravnavajo hormoni. Psica se ne pari iz užitka ali želje po mladičih, s sterilizacijo se krog gonitev prekine, prav tako ne prihaja več do nadležnih krvavitev. Karakter psice se zaradi sterilizacije ne bo spremenil.

Kastrirani maček bo glavni na vašem dvorišču

Karakter mačka se zaradi kastracije ne bo spremenil, nehal pa bo s smrdečimi curki zalivati vogale vaše hiše, rože na stopnišču in svežo solato, ki ste jo želeli prav danes pripraviti za kosilo. Ne bo več izginil za teden dni in se potem, ko boste obvestili že vse sosede in zavetišče, končno prikazal s štrlečimi rebri in dlako, poln krast in z manjkajočim kosom ušesa, ampak se bo s sijočo dlako in v polni kondiciji podil po vašem sadnem drevju. Namesto, da bi v sledenju samicam prečkal prometne ceste, s katerih se mnogi mački ne vrnejo, se bo držal v hiši ali pa na vašem vrtu preganjal voluharje. Veliko lažje ga boste zadržali v notranjosti, ne da bi pred zaklenjenimi vrati praskal in zavijal, ker želi v zunanji svet. Prav tako ga boste s kastracijo obvarovali pred okužbo z neozdravljivim mačjim AIDSem in levkozo, ki se prenašata predvsem med pretepi mačkov in parjenjem. Poseg opravi veterinar v splošni anesteziji, šivi niso potrebni,

saj je rez, skozi katerega odstrani testise, dolg samo nekaj milimetrov. Priporočljivo je poseg opraviti pred 6. mesecem starosti mačka, saj se boste tako najlažje izognili temu, da bi vaš maček razvil s spolnimi hormoni povezana vedenja, kot je markiranje.

Kastracija psa ne vpliva na njegov karakter

Mnoge nekastrirane pse goneče samice popolnoma vržejo iz tira. Psi bežijo od doma, pozabijo na vso poslušnost in vse dni zavijajo, če jim skrbniki skušajo pobege preprečiti. Mnogo psov se v tem času izgubi in pristanejo v zavetiščih. Kastriran pes bo mnogo bolj obvladljiv, ne bo bežal od doma in povzročal težav, pri nekaterih psih pa kastracija zmanjša tudi dominantno vedenje. Sposobnost za delo, čuječnost čuvaja in energičnost psa se po kastraciji ne spremenita. Pes, ki dobi primerno hrano v primernih količinah in se vsak dan dovolj giblje, po kastraciji ne pridobi dodatne teže, pravočasno izveden poseg pa resno zmanjša možnost za težave s prostato, ki jo imajo mnogi nekastrirani psi v kasnejših letih.

Skoteni mladiči so naša odgovornost

Mladiči, ki se skotijo naši mački ali psici, so naša odgovornost, ki je ne moremo preložiti na druge. Osnovna oskrba enega samega pasjega ali mačjega legla bo skrbnika stala vsaj nekaj sto evrov. Pasje mladiče bo potrebno obdržati v leglu osem tednov, doječa psica in mladiči potrebujejo primerno hrano in zavetje, potrebno jim bo odpraviti notranje zajedavce, prav tako pa jih je priporočljivo cepiti proti kužnim boleznim. Mačji mladiči bodo v naši oskrbi mesec dlje, saj Zakon o zaščiti živali predpisuje, da morajo v leglu ostati do dopolnjenega 12. tedna starosti. Odmetavanje, zapuščanje ali pobijanje že skotenih mladičev so kazniva dejanja, za obravnavo katerih sta pristojna policija in Veterinarska uprava Republike Slovenije. V primeru, da veste za mučenje živali, nemudoma podajte prijavo na policijo ali veterinarski inšpekciji in tako preprečite, da bi ljudje nekaznovano na krute načine odstranjevali neželene živali, katerih kotitev bi morali odgovorno preprečiti s kastracijo, sterilizacijo in nadzorom nad gonečo psico ali mačko.

Osemindvajseta redna seja Občinskega sveta Občine Beltinci

V torek, 28. januarja 2014, je bila izvedena 28. redna seja Občinskega sveta Občine Beltinci. Dnevni red za to sejo je vseboval 10 točk dnevnega reda. Pred glasovanjem je župan dr. Matej Gomboši predlagal razširitev dnevnega reda z novo, dodatno 6. točko – imenovanje podžupana. Zaradi neuskkljenosti in nedoslednosti pri nekaterih delovnih telesih Občinskega sveta je umaknil zadnjo 10. točko dnevnega reda – Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o stimulaciji študentov v Občini Beltinci.

Pri AD 1 je Občinski svet Občine Beltinci sprejel zapisnik 27. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci. Pri tej točki je bila pregledana tudi realizacija sklepov prejšnje seje – ugotavlja se, da so bili vsi sklepi realizirani.

Pod AD 2 je bil Občinski svet Občine Beltinci seznanjen z vsebino občinskega lokalnega energetskega koncepta (LEK), ki ga je pripravila Lokalna

energetska agencija Lea Pomurje v sodelovanju s posebno občinsko komisijo. LEK je bil soglasno potrjen in hkrati izražena pohvala aktivnostim občine na področju učinkovite rabe energije in obnovljivih virov.

Pod AD 3 je Občinski svet Občine Beltinci podal soglasje k ceni socialno varstvene storitve pomoč družini na domu in subvencioniranju te cene za leto 2014 izvajalcu, Domu starejših Rakičan.

Pod AD 4 je Občinski svet Občine Beltinci podal soglasje k ceni storitve pomoč družini na domu kot socialna oskrba na domu izvajalcu ADO Beltinci, ki le- to izvaja samoplačniško.

Občinski svet Občine Beltinci je pod AD 5 potrdil Program oskrbe s pitno vodo v Občini Beltinci za obdobje 2014-2017, ki ga je pripravilo Javno komunalno podjetje Komuna d.o.o. Beltinci.

Pod AD 6 se je Občinski svet seznanil

s postopkom in zakonskimi podlagami imenovanja podžupana Občine Beltinci. Predstavljena so bila tudi pozitivna mnenja drž vestila o dogajanjih v občini od zadnje seje Občinskega sveta.

Člani in članica so svoja vprašanja in pobude dajali pod točko AD 8.

Pod AD 9 Občinski svet Občine Beltinci ni sprejel prvega predloga Proračuna Občine Beltinci za leto 2014 kljub temu, da ga je predhodno soglasno potrdil Odbor za proračun in finance.

Pod zadnjo točko AD 10 je Občinski svet Občine Beltinci sprejel Odlok o načinu izvajanja obveznih gospodarskih javnih služb obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov v Občini Beltinci v 2. obravnavi.

Beltinci, 30. 01. 2014

Občinska uprava Občine Beltinci

Peta izredna seja Občinskega sveta Občine Beltinci

v torek, 11. februarja 2014, je bila izvedena 5. izredna seja Občinskega sveta Občine Beltinci. Dnevni red za to sejo je vseboval le eno osrednjo točko in sicer Popravljen predlog Odloka o proračunu Občine Beltinci za leto 2014 - 1. obravnava.

Občinski svet Občine Beltinci na 28. redni seji, ki je bila 28. januarja 2014, namreč ni sprejel oz. potrdil v prvem branju predloga proračuna, zato je župan upoštevajoč določila 4. odstavka 87. člena poslovnika pripravil popravljen predlog proračuna.

Župan dr. Matej Gomboši in računovodja Štefan Činč sta predstavila članici in članom Občinskega sveta Občine Beltinci vsebino popravljenega predloga proračuna za leto 2014.

Članica in člani Občinskega sveta Občine Beltinci so v razpravi podajali svoje pripombe in predloge za spremembo omenjenega predloga proračuna.

Po razpravi in preden je župan dr. Matej Gomboši želel dati predlog sklepa na glasovanje, je sejo Občinskega sveta predčasno zapustilo 11 svetnikov: Igor Adžič, Slavko Petek, Jožef Ružič, Roman Činč, Srečko Horvat, Gena Virag,

Alojz Forjan, Alojz Sraka, Štefan Perša, Marjan Smodiš, Jožef Ferčak.

Župan dr. Matej Gomboši je ugotovil, da je ostalo prisotnih le 8 svetnikov (Dušan Horvat, Alojz Ladislav Horvat, Martin Duh, Štefan Žižek, Bojan Žerdin, Bojan Vereš, Marjan Balažič in Matej Zavec).

Sklepčnost tako ni bila več zagotovljena, glasovanje se ni moglo izvesti in s tem tudi ne odločanje o sprejemu proračuna v prvem branju.

občinska uprava Občine Beltinci

Miška iz Božičkove knjižnice

V pravljičnem decembru se je v naš vrtec priselila miška. To ni bila kar neka navadna miška, bila je miška iz Božičkove knjižnice. Palčki so namreč v knjižnici zavijali darila in delali neznanški trušč in miška tega ni mogla več poslušati. S sabo je vzela star odslužen Božičkov lonček na pike in se v naše veliko veselje naselila v našem vrtcu. Kako smo se čudili, od kod se je vzela lonček z rdečimi pikami! Nekega mrzlega jutra pa smo iz lončka zaslišali drobne korake, prijeten glasek pa je pel pesmico. »Je kdo v lončku?« smo strahoma vprašali. Iz lončka je pogledala drobna glavica. Bila je miška. Prijazno nas je pozdravila in nas prosila, če sme stanovati pri nas, dokler Božiček ne bo razdelil daril otrokom in se bo v knjižnico spet vrnil mir. Miško smo sprejeli odprtih rok, v zahvalo pa nam je prebirala pesmice iz knjige Lonček na pike, pekla z nami piškote, ki smo jih lahko za gumb kupili v Miškini slaščičarni, plesali smo in rajali, ustvarjali v delavnicah. Naučili smo se šest deklamacij, za nekatere pa smo našli tudi notne zapise in jih zapeli.

Miško Piko so otroci sprejeli odprtih src

Ko nas je Božiček obiskal, se je zelo začudil, ko je zagledal svoj lonček na pike v vrtcu, a je bil vesel, da je končno našel svojo ljubo pogrešano miško, ki mu je krajšala večere ob kaminu v knjižnici. Miška Pika mu je povedala o svoji dogodivščini, otroci pa so se Božičku predstavili z deklamacijami, petjem in dramatizacijo.

Miška, hvala za čaroben, igriv, ustvarjalen in pričakovanj poln praznični mesec.

*Otroci iz vrtca Ižakovci
in vzgojiteljice*

24. otroški šolski parlament na OŠ Bakovci

V ponedeljek, 13. 1. 2014, so mladi parlamentarci matične Osnovne šole Bakovci in Podružnične šole Dokležovje na 24. šolskem otroškem parlamentu izrazili svoja mnenja na temo *Razmere v družbi*.

Zanimivo je, kako kulturno in z veliko pozitivne energije so predstavili čas, v katerem odraščajo. S svojih razmišljanjem in pobudami o boljši družbi in pravičnejšem jutri so presenetili zbrane odrasle. Opozorili so na pomen empatije in medgeneracijskega sodelovanja ter reševanja konfliktov na miren, odkrit in iskren način. Marsikateri odrasel parlamentarec bi se lahko od učencev veliko naučil, saj so v razpravi zelo iskreno, energično in vpljudno povedali, kaj si želijo v državi Sloveniji.

Na otroškem šolskem parlamentu smo razpravljali o razmerah v družbi

Če bomo lahko uresničili vsaj del njihovih predlogov in idej, bo naša šola in družba, katere del smo,

prijeten prostor za učenje in življenje.

Matejka P. Pukšič

December - izzivi, pričakovanja, zadovoljstvo...

Praznično vzdušje smo si pričarali tudi pri mizi

December je čaroben, pravljичen in predvsem prazničen mesec. V vrtcu pa december prinaša vsako leto izzive za zaposlene. Le zakaj? Zato, ker si želimo, da otroci spoznajo in doživljajo praznike v pravi luči. Našim otrokom želimo pripraviti praznično vzdušje, kot je bilo nekoč. Skromno in pristno. Sedaj nas že v novembru dobesedno oblegajo Miklavži, dedki Mrazi, božički in drugi pravljичni liki iz vsake trgovine,

letaka, ceste.

Pričakovanja otrok so velika ali pa tudi ne. Želijo si novo barbiko, traktor ali kocke, sanke, smuči,... pa še in še. Darila so zanimiva nekaj časa. Miklavževa darila so hitro pozabljena in že zelo hitro pričakujejo božičkova. Če božiček ne uresniči sanj, je v pripravljenosti že dedek Mraz.

Dobri možje prinašajo darila, v očeh otrok se zaiskri. In potem?

V vrtcu se trudimo, da bi se v očeh otrok iskrilo dalj časa, celo leto, da bi praznično vzdušje otroci odnesli s seboj v življenje. Upamo, da si bo marsikateri otrok iz našega vrtca vtisnil v spomin praznični december in:

- palčke skrivalčke, ki so kukali v igralnice in jih vabili v pravljično deželo,
- pravljično deželo z vlakom, s katerim so se popeljali v svet pravljic,
- ogled predstave v Ljutomeru,
- palčkov žur s Simono,
- slastno pokovko in koktelje,
- pisanje pisma božičku,
- nepozabno spanje v vrtcu ter pričakovanje in prihod božička.

Ko ob koncu decembra naštevamo aktivnosti, preštevamo darila in ko ugotovimo, da smo zadovoljni, je to prava popotnica za naprej. Lepi spomini so najlepša darila, ki jih lahko podarimo drug drugemu. Občutek, da otroci iz prazničnega decembra v vrtcu odnesejo nekaj več, nas navdaja z zadovoljstvom.

Zdenka Mujić
Vrtec Beltinci

Pestro dogajanje na Glasbeni šoli Beltinci

Dr. Zver je bil najbolj navdušen nad cimbalami

Peta obletnica delovanja Glasbene šole Beltinci je več kot očitno dobra spodbuda za učence in vse zaposlene naše šole. Že v sklopu praznovanja smo namreč pričeli z aktivnostmi, o katerih še nismo glasno govorili. Poleg rednega delasmov temšolskem letu predvidevali še izvedbo glasbene pravljice LUNINO KRALJESTVO, ki smo jo pripravili na pobudo učiteljice najmlajših na šoli, ge. Metke Sabo. Nastopili so: otroški zbor GŠ Beltinci, učenci 1. in 2. razreda nauka o glasbi GŠ Beltinci, pravljični orkester GŠ Beltinci in solisti Maja RECEK, Anna Marija KURBOS, Lara ČOLNIK, Domen SMODIŠ, Petra MUNDAR in Rebeka KURBOS. Za izvedbo je skrbela ekipa v sestavi Metke SABO (priprava solistov in režija), Klavdije ZVER (režija), Jureta Rogine (dirigent), Damjana Kuzme (zborovodja), Marije Zver (kostumografija), Boruta Majcena

(luči in scena), Marjana Jerebica (scena) in Leona Kuzme (ozvočenje). V eno delo združiti več zvrsti umetnosti je zelo stara in velika želja številnih umetnikov in po nekaj letih delovanja smo se tega lotili tudi sami. Še posebej velik izziv so bili izdelava kostumov in scene ter gledališka postavitve na oder, stvari, ki ne spadajo v osnovno dejavnost naše šole. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da nam je v danih okoliščinah glede na odličen odziv publike pa vendarle uspelo. Na podlagi tega smo glasbeno pravljico izvedli še v Črenšovcih in Murski Soboti.

Za nami je že kar nekaj tekmovanj, na katerih so naši učenci zabeležili zavidljive rezultate. Na mednarodnem tekmovanju za veliko nagrado Avsenik je Domen Baša z diatonično harmoniko prejel zlato, s klavirsko pa srebrno plaketo (1. mesto, ker zlata ni bila

podeljena). Tilen Horvat je z diatonično harmoniko prejel srebrno plaketo, Matija Berden pa s klavirsko harmoniko bronasto plaketo. Mentorja vseh treh učencev sta Dejan Raj (diatonična harmonika) in Boštjan Baša (klavirska harmonika). Violinistka Brina Podgajski Kampuš je na mednarodnem tekmovanju violinistov v Trstu prejela 2., v Piranu pa 3. nagrado, Špela Jaklin pa na mednarodnem tekmovanju violinistov v Piranu 2. nagrado. Njuna mentorica je Sanja Mihić, za klavirsko spremljavo pa je poskrbela Franja Gomboc. Na regijskem tekmovanju mladih glasbenikov Štajerske in Pomurja so naši učenci dosegli naslednje rezultate:

Jan Matija Horvat (trobenta, 1.c)

- 86,67 - SREBRNO PRIZNANJE

David Sabo (harmonika, 1.a)

- 92 - ZLATO PRIZNANJE

Primož Škafar (tolkala, 1.b)

- 93 - ZLATO PRIZNANJE

Primož Zavec (tolkala, 1.b)

- 94,33 - ZLATO PRIZNANJE

Gregor Pojbič (tolkala, 1.c)

- 96 - ZLATO PRIZNANJE

Prejemniki zlatih priznanj so se tako uvrstili na državno tekmovanje, ki bo potekalo od 10. - 20. marca 2014 na Primorskem.

Mentorji: Bojan Bezjak (trobenta), Matjaž Balažič (harmonika) in Denis Dimitrić (tolkala).

V novembru in decembru so naši učenci veliko nastopali na proslavah ob dnevu starejših in na obdarovanjih po okoliških krajevnih skupnostih. Med pomembnejšimi nastopi v decembru in januarju naj omenim še nastop Prekmurske bande na prireditvi Naj prostovoljec v organizaciji Mestne občine Murska Sobota, tolkalna skupina BEAT CHASERS je nastopila na dobrodelnem bazarju

in na mednarodnem simpoziju na OŠ Črenšovci ter na dobrodelnem koncertu »ČLOVENIJA« v Murski Soboti. Učenci Sara Zver (klavir), Jan Matija Horvat (trobenta) in David Sabo so nastopili na reviji katoliških glasbenih šol, ki je bila 4. februarja v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani.

Konec januarja nam je vrnil obisk evropski poslanec dr. Milan Zver, ki se je v sklopu obiska v Zavodu sv. Cirila in Metoda Beltinci srečal s stanovalci Doma Janka Škrabana in si ogledal glasbeno šolo. Kot je razvidno iz fotografij, so ga najbolj pritegnile cimbele.

*Matej Zavec
ravnatelj*

Prespali smo v vrtcu

Mesec december je mesec, ki je poln veselih, srečnih, zadovoljnih trenutkov, presenečenj in pričakovanj.

Tudi majhni in veliki v Vrtcu Beltinci, natančneje v enoti Bibe, smo težko pričakovali december in vsa njegova presenečenja. Pri tem pa so nam pomagali palčki pomagalki, ki so popečatili vozovnice in nas povabili na pravljični vlak. Ta nas je popeljal v deželo pravljic, kjer smo ob diaprojekciji poslušali zgodbe. Popeljal nas je tudi v palčkove delavnice, kjer smo izdelovali okraske za jelko, jo okrasili in okrog nje zaplesali. Prav tako nas je vlak popeljal tudi v deželo palčkov, kjer smo poslušali pravljico in napisali pismo Božičku ter ga dali v Božičkov nabiralnik. Izdelovali smo okraske iz slanega testa, okrasili igralnico ter jo spremenili v palčkovo hišo. Med nas smo povabili kuharico, ki nam je pomagala speči medenjake. Čeprav smo opravili že veliko dela, smo se naučili tudi nekaj pesmic in narisali risbice. Vsak dan smo odpirali darila v koledarju pričakovanj, kjer so se skrivala presenečenja za vsak dan.

Posebej nestrpno pa smo čakali dan, ko bomo prespali v vrtcu. Z navdušenjem smo odštevali dneve, se pogovarjali, pisali sezname, kdo vse bo prespal, kaj bomo vzeli s sabo, kakšno pižamo

Ko sladko zaspimo

bomo imeli, katero ljubkovalno igračo vzamemo s seboj. Staršem smo napisali vabila, s katerimi smo jih povabili na predstavo Pod medvedovim dežnikom. Težko pričakovani dan je prišel. Otroci so staršem, starim staršem, sestricam ter bratcem najprej zaigrali predstavo, zapeli pesmice in jih nato pogostili z medenjaki, ki smo jih zanje spekli. Po pogostitvi so se starši poslovili, mi pa smo odšli v

igralnico, kjer smo si pripravili večerjo in nazdravili z otroškim šampanjcem. Potem pa - presenečenje! Obiskal nas je Božiček, a nam je le pomahal skozi okno, saj se mu je zelo mudilo. Namesto njega je v igralnico prišel njegov palček Pomagalček, ki je imel s seboj Božičkovo pismo. V njem se nam je Božiček opravičil, da se ni mogel ustaviti, a nam je obljubil, da nas obišče naslednji dan. Obiskala nas

je tudi ravnateljica in ugotovila, da je z nami vse v redu in da nam je lepo. Po lepem presenečenju smo se preoblekli v pižame, se umili, si skrtačili zobe in se odpravili v telovadnico, kjer smo imeli pižama party. Prijetno utrujeni od rajanja smo se odpravili v igralnico, kjer so nas že vabili ležalniki. Stisnili smo se k svojim ljubkovalnim igračam, še enkrat podoživeli lep večer in ob branju zgodbiice sladko zaspali. Naslednje jutro je bilo drugačno, saj smo

se prebudili v vrtcu. Nikjer ni bilo naših staršev, le vzgojiteljica in prijatelj. Umili smo si zobe, se preoblekli in si pripravili igralnico za slavnostno malico. Celo jutro je bilo v pričakovanju Božička. Peli smo pesmice, plesali ob božičnih pesmih in končno je napočil tudi čas, ko je med nas prišel Božiček. Najprej se nam je opravičil, ker ga zvečer ni bilo ter nas pohvalil, da smo bili zelo pogumni, ker smo prespali v vrtcu. Božičku smo povedali deklamacijo in

mu zapeli pesmico, v zahvalo pa nam je razdelil darila. Za konec smo naredili še skupno fotografijo, ki nas bo spominjala na ta pravljичni december, na vse dogodivščine, ki smo jih doživeli in jih ne bomo nikoli pozabili.

V vrtcu je prespalo 23 otrok, vsi pa smo pogrešali našega prijatelja, ki je žal zbolel.

*Otroci oddelka 5 - 6 let
z vzgojiteljicama
Duško Erjavec in Leo Puhan*

Čebelar Franc Horvat - prejemnik odličja Antona Janše 1. stopnje

*»Če pristni je čebelji med,
je prava to nebeška jed,
otroci se po njem krepe in starši
se po njem rede!«*

V Občini Beltinci smo na naše nagrajence in prejemnike nagrad, odličij in priznanj izjemno ponosni. Vse to je dokaz, da občani s srcem in čutom ter z veliko mero odgovornosti opravljajo svoje poslanstvo.

Eden od teh je tudi član Čebelarskega društva Beltinci, gospod Franc Horvat iz Beltincev, ki je v društvu že dolgih 60 let. Lansko leto je prejel najvišje odlikovanje Čebelarske zveze Slovenije in sicer odličje Antona Janše 1. stopnje. To priznanje se podeljuje za posebne zasluge in požrtvovalno delo na področju čebelarstva.

Gospod Franc je bil kar tri mandate tudi predsednik ČD Beltinci, član UO

Čebelarske zveze Slovenije in član UO Čebelarske zveze Murska Sobota. Bil je redni odkupovalec medu za Medex ter mentor krožka na OŠ Beltinci, skupaj z učiteljico Rešekovo. Tako bogate izkušnje in svoje znanje deli med naše zanamce v upanju, da se bo tudi med njimi nekoč kateri od mladih odločil, da bo negoval čebelice in se trudil pridobivati to t.i. zlato med tekočinami, kot radi rečemo medu, ki je uporaben in zdravilen za marsikaj. Mentorstvo gospodu Francu nikakor ni tuje, saj z velikim veseljem deli svoje nasvete tudi med mlade čebelarje in kot je znano, so v ČD Beltinci na njega izjemno ponosni. Predstavlja jim vzgled in neprecenljivo modrost v tej dejavnosti. Naj dodamo, da je gospod Franc že tudi prejemnik odličja Antona Janše 3. in 2. stopnje. Vse stopnje in tudi najvišje, ki mu je bilo dodeljeno lansko leto, dobijo le redki

čebelarji. Aktiven je bil in še vedno je tudi pri obnovi čebelarskega doma v Beltincih, za kar so mu v društvu izjemno hvaležni.

Gospod Franc Horvat se v svoji bogati preteklosti spominja tudi leta 1953, ko se je z velikim slovesom in še večjim veseljem ustanovilo društvo čebelarjev v naši občini. Na ta dan, kot nam je povedal, je prišel iz Ljubljane sam urednik Slovenskega čebelarja, gospod Rojc. Sam je sodeloval pri ustanovitvi in postal istega leta tudi član društva. Naslednje leto je šel služiti vojaški rok in se vrnil leta 1956. Ta čas je društvo stagniralo. Čebelarji so se potem dogovorili skupaj z njim, da 1957 skličejo občni zbor. Tam je bil gospod Franc izvoljen za predsednika, od takrat pa čebelarska organizacija deluje neprekinjeno. V tistih časih je bilo drugače kot je danes, in tudi takratne razmere niso bile naklonjene čebelarjem, slabo je bilo tudi gospodarstvo. Na občnem zboru so reševali probleme celotnega leta, najbolj pa probleme pri prevozu na pasišča. Nekaj medu so čebelarji pridelali doma, čebele pa so začeli voziti na gozdno pašo tudi na Pohorje. Medex je takrat odkupoval med kar na Pohorju, saj je hodil ponj od čebelarja do čebelarja. Med so stehali in ga takoj plačali. Ko je prenehala delovati takratna Občina Beltinci, so bili beltinski čebelarji priključeni Občini Murska Sobota. Med čebelarji so bila takrat različna mnenja, med njimi tudi, če bi bili samo družina ČD Murska Sobota.

Franc Horvat (prvi z desne) prejema najvišje odlikovanje Čebelarske zveze Slovenije

V letih 1980 do 1990 so že čebelarili s 50 do 100 panji. V Čebelarstvu Beltinci so takrat sodelovali in prevažali čebele iz vasi: Beltinci, Lipa, Gančani, Lipovci, Bratonci, Odranci, Črenšovci, Žižki, Trnje, Gomilice, Brezovica. Za prevoz medu se je vedno porabilo do kar dva dni. Včasih pa so vozili čebele tudi z vlakom iz železniške postaje v Lipovcih. V tem času se je gradil tudi

Čebelarški center Lukovica. Gospod Franc je zbiral prostovoljne prispevke. Organiziral je prevoz in zbiral ljudi, ki so takrat pomagali pri gradnji tega centra. Podjetje za odkup medu Medex je sklenil pogodbeno sodelovanje s Čebelarsko zvezo Murska Sobota. Sam ima člansko izkaznico Medexa št. 6 in še zmeraj sodeluje z njim. Sčasoma so prihajali k društvu mlajši

člani – čebelarji, ki so prevzeli delo v čebelarški družini. V upravnem odboru sicer gospod Franc več ni dejaven, je pa ponosen član ČD Beltinci, saj ugotavlja, da društvo živi in deluje, sam pa doprinaša in bo še doprinašal svoje bogate izkušnje k nadaljnjemu razvoju društva.

*Predsednik ČD Beltinci
Štefan Šemen*

TD Bratonci gradimo

Prva meseca v letu sta meseca obračunov, načrtovanja dela za tekoče leto in za daljša obdobja. Tudi člani TD Bratonci smo ugotovili, da smo bili v letu 2013 zelo uspešni, saj smo realizirali celoten program dela, le pri investicijah se nam je zataknilo.

Že zdavnaj smo ugotovili, da smo Bratonci nesrečna krajevna skupnost, saj naša vas ne leži na nobenem obmejnem pasu, ni demografsko ogrožena, pa tudi kakšne posebno zanimive turistične točke nimamo, če odštejemo Božjo misel »Pil«, začetek struge Črnca in novejšo »Haukovo galerijo« v novi kapeli. Seveda so nekaj posebnega tudi naši krapci in jabolčni.

Pa so se pojavili razpisi za ureditev vaških jeder, toda možnosti, da bi bili na njih uspešni, po izjavah ljudi, ki so pripravljali take projekte, nismo imeli. In tako smo se zapletenega projekta lotili sami. KS Bratonci nam je odstopila stavbno pravico na manjši parceli v središču Bratoncev, pred kapelo obstaja parkirno mesto - tudi za avtobus, tu je trgovina in ni daleč do izvira Črnca, kjer je tudi prostor za piknik. Pa še kapela je tukaj.

TD hišo smo s sredstvi društva (cca 20.000), sredstvi KS Bratonci (parcela + cca 11.000) in s sredstvi Občine Beltinci (cca 20.000) postavili pod streho. Želimo si, da bi hišico dokončali, za kar potrebujemo še cca. 40.000 do 50.000 EUR. Vemo, da so nekatere KS v Občini Beltinci za podobne objekte, tudi na račun državnih ali evropskih razpisov, prejele iz proračuna več sredstev (po mojem ni pomembna lastnina – občina ali KS) in da se gradijo s sredstvi proračuna športni objekti, kar si je KS

Bratonska hiša bo namenjena domačinom in turistom

Bratonci morala izgraditi sama. Tudi tistih nekaj igral za otroke, ki stojijo ob igrišču, smo kupili sami. Druge vasi občine imajo igrala na dvoriščih vrtcev. Zato mislim, da smo upravičeni, da svojo prošnjo do Proračuna Občine Beltinci naslavljammo nanjo.

Predvidena poraba je sledeča:

1. TD hišo zapreti z okni in zunanjimi vrati 8.000,00
2. izgraditi fasado 10.000,00
3. narediti elektro inštalacijo (brez materiala) 2.000,00
4. notranji ometi in tlaki 8.000,00
5. vodovodna inštalacija 2.000,00
6. notranja vrata in stopnišče 8.000,00
7. dokončanje strehe –strelovod 2.000,00

SKUPAJ 40.000,00 EUR

Zavedamo se, da znesek ni majhen, a tudi velik ni. Vemo, da moramo začeto investicijo tudi dokončati in da bo v bodočnosti zmanjšan lasten prihodek KS (nadomestilo za stavbna zemljišča). Pa namen in poraba zgrajenega objekta? Tudi Bratončarji si verjetno zaslužijo prostor, kjer bi se ob dolgih zimskih večerih zbirali, se družili ob nekaterih starih kmečkih opravilih in v delavnicah, da bi imeli prostor, kamor bi lahko povabili turiste, kjer bi lahko kartali, igrali pikado itd. Pa na socialno podjetništvo ne pozabimo, saj v Bratoncih ni vrtca, ni stare šole, niti drugih objektov KS ali občine, le gasilsko-vaški dom, ki pa ima dvorano v nadstropju in je ogrevalno potraten. Pomagajmo si sami in Bog nam bo pomagal!

Bratonci, februar 2014

Gena Virag

V DU Beltinci smo izpeljali prvo zdravstveno delavnico

Na delavnici smo udeležencem izmerili krvni tlak, krvni sladkor, holesterol in trigliceride v krvi

Program dela DU Beltinci je v letu 2014 obogaten še z eno dejavnostjo: izvajanje meritev dejavnikov tveganja za nastanek in razvoj srčno žilnih bolezni in zdravstveno svetovanje. Omenjeno delavnico smo izvedli v prostorih društva upokojencev Beltinci januarja. Obsegala je meritev krvnega tlaka, krvnega sladkorja, holesterola in trigliceridov v krvi ter zdravstveno svetovanje. Namenjena je bila članom društva, izvedle pa smo jo upokojene medicinske sestre, članice društva. Meritev se je udeležilo 42 oseb. Z

ozirom na dober odziv ljudi bomo takšno delavnico ponovili v jesenskem času.

Naš namen je bil udeležence seznaniti z vrednostmi meritev in jih poučiti o pomenu zdravega načina življenja, s katerim lahko pogosto preprečimo ali omilimo posledice bolezni. Dejavno sodelovanje vsakega človeka je osnovni pogoj za prevzem odgovornosti za svoje zdravje.

Zvišan krvni tlak ne povzroča vidnih težav, zato ga odkrijemo le s preverjanjem oziroma merjenjem. Nadzor krvnega tlaka je eden ključnih

dejavnikov v preventivi bolezni srca in ožilja. Dolgotrajno zvišan krvni tlak lahko povzroči okvare ožilja, srčno mišično ali možgansko kap, srčno odpoved, ledvične ter druge resne zdravstvene zaplete. Večina ljudi z visokim krvnim tlakom se počuti dobro in mu ne posveča dovolj pozornosti. Visok krvni tlak ostaja tihi ubijalec, saj srčno žilne bolezni spadajo med vodilne vzroke za predčasno smrt. Posebno pomembno je redno in pravilno jemanje predpisanih zdravil za zdravljenje povišanega krvnega tlaka. Le redno jemanje predpisanih zdravil zagotavlja urejen krvni tlak. Pomembno je, da meritve izvajamo vedno ob istem času in v enakih razmerah, saj se vrednost krvnega tlaka med dnevom spreminja.

Z zdravim načinom življenja lahko bistveno zmanjšamo tveganje, da bi zboleli za boleznimi srca in ožilja. Če pa dejavnikov tveganja (npr. visokega krvnega tlaka, zvišanega holesterola v krvi, sladkorne bolezni, kajenja ...) ne moremo odstraniti z zdravim načinom življenja, so potrebna zdravila. Pomembno je, da predpisana zdravila jemljemo redno in tako kot nam jih je predpisal zdravnik.

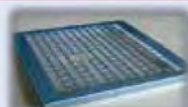
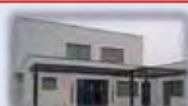
Zdrav način življenja poudarja razne telesne aktivnosti, še posebej tiste v naravi. Vsak si izbere tisto, ki mu najbolj ustreza. Za starejše se še posebej priporoča nordijska hoja. Ob redni telesni dejavnosti postane človek gibčnejši, s tem vzdržuje tudi moč, ravnotežje... Dovolj telesne aktivnosti čez dan in duševna umirjenost zagotavljata tudi dobro spanje, po katerem se človek zbudi svež in spočit. Spanec je eden najpomembnejših načinov pasivne rekreacije.

Zdravje in gibanje sta tesno povezana. Zdravje je vse bolj cenjena dobrina in vrednota tistih, ki živijo razmeroma zdravo, ali pa si vsaj prizadevajo tako živeti. Vedno lahko storimo nekaj zase, nikoli ni prepozno. Boljše je preprečiti kot zdraviti.

Marica Vučko

aluovar
proizvodnja kovinskih izdelkov d.o.o.

Gančani 122/a, 9231 Beltinci
T: 00386 (0)2 542 22 96
F: 00386 (0)2 542 22 97
m: 00386 (0)31 509 909
e: info@aluvar.si / www.aluvar.si

- Izdelava in montaža vseh vrst notranjih in zunanjih ograd
- Izdelava vhodnih dvoriščnih vrat
- Projektiranje in izdelava nadstreškov (terase, carport..)
- Izdelava pomožnih in industrijskih podestov
- Izdelava kovinskih izdelkov po naročilu (Alu/inoks/železo)

Svetovanje – projektiranje – izdelava – montaža

Vestičke iz delovanja KO ZB Beltinci

Zimski čas je v našem društvu namenjen predvsem obisku naših članov in občasnem druženju na različnih dogodkih in proslavah, ki jih v naši občini ni malo.

Tako smo v novoletnem času obiskali vse ostarele člane in jih skromno obdarili, saj nam naš društveni proračun kaj večjega več ne omogoča. Vsi starejši člani so bili obiska zelo veseli, saj jim prijazna beseda

pomeni največ.

Pred nami pa je letni zbor članov, ki ga že vsa leta pripravljamo ob 8. marcu, dnevu žena.

Lizika Zadravec

Praznovanje 90. obletnice delovanja Tamburaške skupine KUD Beltinci

Zadnji dnevi lanskega leta so bili v našem kraju bogati z mnogimi kulturnimi dogodki, med katere lahko prištejemo tudi Letni koncert tamburaške skupine KUD Beltinci.

Sam koncert je bil posvečen 90 - letnici delovanja tamburašev v Beltincih, kar je po podatkih, ki jih je zbral g. Jože Tomec, do sedaj najstarejša tamburaška skupina na tem področju.

Dvorana Kulturnega doma Beltinci je bila skoraj premajhna za vse poslušalce, ki so prišli počastit njihov visok jubilej. V programu so sodelovali tudi gostje: domačin **Vlado Poredoš s sinovi** in tamburaška skupina **Tamburaši Kavkler - KUD Janko Živko Poljčane**.

Kakor smo v naši brošuri, ki smo jo v KUD-u izdali ob 85. obletnici leta 2009, zapisali, je največje bogastvo naše kulturne dediščine v tem, da jo ohranjajo pri življenju ljudje, ki ne sprašujejo po plačilu za to, kar naredijo, ampak ves svoj prosti čas in energijo vlagajo v to, da se izroči lo prenaša iz roda v rod.

Eden takšnih je sedanji vodja tamburašev Mirko - Miki SMEJ, ki dejansko vodi tamburaško skupino že od leta 1969, ko je bil uradno s strani vodstva KUD- a postavljen na to funkcijo. V skupini je začel igrati že prej, mogoče v drugačnih zasedbah, vendar vedno z veliko ljubeznijo.

Velika prepoznavnost naše tamburaške skupine je v tem, da igrajo na

Ob 90-letnici delovanja taburaške skupine so strune naših taburašev zadonele še posebej svečano

inštrumente brez not, torej po posluhu in po Farkašovem štimu. Pod Mikijevim vodstvom se je naučilo igranja na tamburice poleg treh njegovih sinov še vsaj pol sorodstva, preko 50 prijateljev in drugih ljubiteljev teh inštrumentov.

Zadnjih nekaj let dajejo skupini še posebno dodano vrednost izbrani glasovi pevcev, ki so obogatili repertoar in na vseh nastopih žanjejo izredne aplavze.

Naloga sedanjega vodstva bi morala biti, da skupina posname svojo prvo zgoščenko, kar bi jim nudilo zadoščenje za tako dolgoletno delovanje. Priprave na to so že stekle, upam samo, da bo

v kratkem prišlo tudi do končnega izdelka.

Tamburaška skupina nastopa skozi celo leto na najrazličnejših dogodkih, revijah, proslavah, izvaja celovečerne koncerte po Sloveniji in tujini. Pred letom so za Radiu Slovenija posneli nekaj pesmi in sodelovali v direktnem prenosu v oddaji Slovenska zemlja v pesmi in besedi, kar je veliko priznanje skupini za dosedanje delo.

Verjamem, da bi o naših tamburaših lahko pisali cele romane, pa vseeno bodi za sedaj dovolj.

Lizika Zadravec

Velikonočne delavnice

Razstavljeni velikonočni izdelki učencev podaljšanega bivanja POŠ Dokležovje od 1. do 4. razreda

Tudi letos bomo ustvarjali v delavnicah. V šoli in DPM bomo pod vodstvom mentorjev izdelovali izdelke iz odpadnega materiala: zajčke, piščančke, rožice. Krasili in barvali bomo jajčka. Vse to bomo skupaj z odraslimi člani razstavili na velikonočni razstavi. Tega se že zelo veselimo!

Nika Žižek
DPM Dokležovje

Razmišljanje o praznikih

Razmišljam o času. Ta neizmerno hitro teče. Ne dolgo nazaj smo praznovali božično-novoletne praznike, a že so pred vrati velikonočni. Ti so za nas kristjane največji.

Velikonočni prazniki se začnejo s cvetno nedeljo, ko nesemo k blagoslovu *presmec*, ki ga naredimo iz različnega zelenja, kot so oljčne vejice, narcise in grmovnice. Ta blagoslovljen *presmec* se pospravi na podstrešje, da se posuši.

Uporabimo ga na sveti večer pri blagoslovu doma. Potem pride velika sobota, ko barvamo jajca, ki jim pravimo *remenice*. Pri nas doma največkrat barvamo jajca v čebulnih lupinah, prej pa nanje zavežemo različno listje oz. trave. Tako pripravljeno jajce zavijemo v najlonsko nogavico in zavežemo. To potem kuhamo v vreli vodi. Kako zanimive *remenice* naredimo! Potem pripravimo še preostali žegen.

Tukaj mislim na košaro, ki jo potem nesemo k blagoslovu. Vanjo sodijo: remenice, šunka, beli kruh in hren. Blagoslovljen žegen počaka do nedelje zjutraj, ko gremo najprej k maši in ko pridemo domov, ga jemo za zajtrk. Hm, kako je dober!

Jan Žižek
DPM Dokležovje

Dan samostojnosti in enotnosti v Dokležovju

»Slovenec biti, slovensko ljubiti – je pravzaprav nerazložljiva stvar, ker je to stvar srca in biti!«

Tone Kuntner

December je mesec veselih pričakovanj, miru – mesec, ko se Slovenci spominjamo plebiscita in razglasitve naše samostojne države. Ja, to so bili težki, a odločilni trenutki, ko smo izrazili svojo pripadnost in odločnost, da ustvarimo lastno državo.

V Dokležovju že od vsega začetka praznujemo ta praznik. Pred nekaj leti je bila SAMOSTOJNOSTI dodana še ENOTNOST, čeprav s svojo politiko danes tega ne dokazujemo. S svojo prireditvijo 23. 12. 2013 smo izpričali pripadnost, ponos, ljubezen in domoljubje, ki nam ga v teh težkih gospodarskih časih vedno bolj primanjkuje. Premalo se zavedamo, da je DOMOVINA ena sama in edina, kajti domovine in staršev si nihče ne izbira sam. V bogatem kulturnem

programu so sodelovali učenci OŠ Bakovci s podružnico, glasbenik Alfonz Muhič, učenki Glasbene šole Murska Sobota Alja in Hana Berendijaš, ženska pevka skupina *SIJ* iz KD Dokležovje, pevke *Jesensko listje* in člani iz DPM Dokležovje. Slavnostni govornik je bil podžupan občine Beltinci, g. Matej Zavec, ki se je v svojem govoru dotaknil aktualnih družbenih razmer v naši državi. Poudaril je, da bi vsi državljani morali prerasti svoje strankarske interese in biti tako enotni, kot v času,

ko smo ustvarjali lastno državo.
Celotna prireditev je bila prepletena
z verzi pesnika Toneta Kuntnerja,
ki jih je posvetil Sloveniji in njeni
samostojnosti:

*»Ko praznuješ in uživaš,
ko žaluješ in trpiš,
ko si revna, ko bogata,
ko si bolna, ko si zdrava,
ko si sama, ko smo skupaj,
v sreči in nesreči ...
Pozdravljena Slovenija,
v nikoli strtem upu!
Pozdravljena, pozdravljena,
včeraj, danes, jutri!«*

Prireditev pa je bila posvečena tudi
prihajajočim praznikom – božiču in
novemu letu. Člani DPM - družina Žižek
- nam je pričarala vzdušje ob pripravi
na te lepe običaje. Obiskovalci v dvorani
so se ob njihovem prikazu spomnili
že skoraj pozabljenih šeg, navad in
običajev. Starejši smo se z nostalgijo
spominjali svojega otroštva, mladi
pa so se čudili vsemu, kar so videli.
Zato je še kako prav, da negujemo,
spoštujemo in ohranjamo svojo bogato
kulturno dediščino naših prednikov,

*Pevski zborček učencev OŠ Bakovci in POŠ Dokležovje,
je s svojim petjem navdušil zbrano občinstvo*

saj ima globoke korenine, ki ne smejo
presahnuti. Zato je potrebno DREVO
vedno znova zalivati in negovati:

*»Sadim drevo med korenine svoje
domovine, da ga bo zemlja povezala z
njo v isto usodo. Da ga bo ista ljubezen
pojila, da ga bo ista lepota krasila, da ga
bo ista plodnost plodila. Sadim drevo, da
z njim izmerim sebe in njo.«*

Tone Kuntner

Po prireditvi smo vsi skupaj obujali
spomine na odhajajoče leto in delali
načrte za naslednje. Kako lepi so skupni
trenutki s prijatelji se zavedamo vsi, ki
prireditev pripravljamo!

*Marija Zver
Predsednica DPM Dokležovje*

Slovenski kulturni praznik v Dokležovju

*»Pesem moja je pódoda tvojega imena,
mojega srca gospóda, tvojega imena;
v nji bom med slovenske brate sladki
glas zanesel od zahoda do izhóda
tvojega imena!«*

Gazele – dr. France Prešeren

Nabito polna dvorana na dan
slovenskega kulturnega praznika v
Dokležovju je tudi tokrat potrdila, da
si številno občinstvo želi tovrstnih
prireditev. S čudovitim programom
so vsi nastopajoči vzpostavili stik z
občinstvom in se tako poklonili našemu
največjemu poetu, mislecu, rodoljubu,
dr. Francetu Prešernu.

Letos mineva 165 let od njegove
smrti in 170 let od izida njegovih
Poezij, žal takrat brez Zdravljice (ta
je izšla šele po marčni revoluciji,
26.4.1848). Ta drobna knjižica je

temeljni kamen vseslovenske poezije,
spomenik svobodne misli, pristnega
ljubezenskega čustva in izpovednega
poguma, domovinskega patosa in
humanistične tolerance – so zapisali
prešernoslovci. Prav zato ne bi smelo
biti Slovenca, ki ne bi imel na knjižni
policij Prešernovih Poezij, saj so le te
za vse nas prava zakladnica lepote in
duha.

V vseh teh letih najrazličnejših
političnih in gospodarskih preizkušenj
se vedno znova in znova vračamo k
pesniku in njegovim Poezijam, saj nas
pesem krepi, vzpodbuja in ohranja
našo identiteto. Zato bralci posegamo
po Poezijah kot studentu, iz katerega
se vedno znova in znova napijemo
osvežujoče pijače, ki nam vliva novih
moči za življenjske preizkušnje in nas
spremlja ob čustvenih vzgibih. In kaj
pomeni nam, Slovencem, 8. februar,

praznik kulture, ki ga praznujemo na
dan pesnikove smrti? Vsem nam bi
moral pomeniti mnogo več, saj smo se
s Prešernom Slovenci povzdignili v sam
vrh evropske in svetovne literature.
Zato se naše razmišljanje in čaščenje
ne bi smelo končati s proslavo enkrat
na leto, ampak bi se morali z našim
velikim pesnikom družiti ves čas.
Žal je bilo veliko njegove zapuščine
uničene, dragoceni rokopisi so zgoreli v
ognju. Marsikoga moti, da praznujemo
kulturni praznik na dan smrti, vendar
je tudi smrt lahko ROJSTVO. Mislim, da
pesnik ne bi imel nič proti temu dnevu,
saj se je za časa življenja velikokrat
razočaran spraševal, zakaj mu njegovi
sodobniki in narod niso bili naklonjeni
in ga niso razumeli. Zato se odgovor
skriva v njegovih besedah:

*»Šele po moji smrti uvidi moj narod,
kaj sem storil zanj!«*

Harmonikarski orkester Glasbene šole Beltinci, pod vodstvom g. Mateja Zavca

Ponosni bodimo, da je njegova Zdravljica postala naša HIMNA, ki je ne zapojemo samo ob državnih praznikih, ampak jo s ponosom prepevajo naši športniki ob dviganju slovenske zastave doma in po svetu. Tudi tako širimo svojo kulturo, ki nam jo je dal naš vizionar France Prešeren. Zato spoštujemo slovensko izročilo, ki so nam ga zapustili številni pomembni Slovenci in Slovenke.

V Dokležovju lahko s ponosom povemo, da smo ves čas gojili in ohranjali kulturo v najširšem žlahtnem pomenu te besede tudi v časih, ki kulturi niso bili najbolj naklonjeni.

Naša dvorana je bila prizorišče bogatih kulturnih dogodkov, ob katerih se je vzgajala mlada publika. Brez zvestega občinstva ne uspe nobena kulturna prireditev, prav tako ne brez dobrega, kvalitetnega programa. Zato v goste vabimo številne udeležence, ki nam s svojimi nastopi pričarajo bogastvo in pestrost svojega dela. Tudi tokrat je bilo tako, saj so nas vsi nastopajoči navdušili in očarali. Nastopili so: učenci GŠ iz Beltincev in Murske Sobote, učenci OŠ Bakovci s podružnico v Dokležovju, pevke *Jesensko listje*, družina Gornjec in člani DPM Dokležovje. Gospod Geza Kišfalvi, vodja območne izpostave

Murska Sobota, je podelil priznanja Javnega sklada republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Pevke *Jesensko listje* so prejele *bronaste Galusove značke* (Judita Šiško, Lidija Ropoša, Marjana Kuzma) in *srebrne Galusove značke* (Marija Zver, Zorjana Kurbos, Katarina Gomboc, Marica Puhar, Pavla Balažič, Marija Lukač, Albina Gornjec, Leon Kuzma, Anika Sreš in družina Gornjec). Jubilejno priznanje je za več kot 15-letno udejstvovanje prejelo DPM Dokležovje. Za izjemno dolgoletno udejstvovanje na gledališkem in lutkovnem področju pa je ga. Marija Zver prejela častno Linhartovo značko JSKD. Pevke *Jesensko listje* so jo presenetile z umetniško sliko, ki je delo njenega nekdanjega učenca, Davida Lukača, in s šopkom vrtnic (moderatorstvo je bilo takrat v rokah Tine Zver, ki ga je odlično opravila).

Prizadevne članice društva so pripravile pogostitev, presenečenje pa je bila čudovita torta z napisom - *15 let DPM*. Sledil je kulturni klepet ob prijetnem druženju in snovanju načrtov za prihodnje delo. Tako je naš kulturni praznik minil s prepletanjem misli nastopajočih in občinstva, kar je še en dokaz, da nam je kultura še kako pomembna.

Marija Zver
DPM Dokležovje

Skupina za samopomoč žensk, obolelih za rakom dojke Murska Sobota

*»Rojeva se nov čas.
Rojstvo je povezano z bolečinami,
včasih s hudimi bolečinami,
s porodnimi krči.
Potrebujemo ljudi,
ki vedo, kje so rane,
ki poznajo vzrok bolečin
ter obzirno in hkrati strokovno
spregovorijo o bolečih zadevah.«*

Phil Bosmans

To so besede velikega moža – duhovnika, ki je v svojih knjigah napisal veliko resnic, ki so zrasle iz njegovih srečanj z ljudmi.

Tudi Skupina za samopomoč skuša delovati tako, da bi tistim najbolj ranljivim pomagala.

Članice se srečujejo enkrat mesečno v prostorih bolnišnice v Rakičanu. Družijo se ob strokovnih predavanjih, prirejajo najrazličnejše delavnice, razstave, hodijo na izlete in se povezujejo s sorodnimi (društvi) skupinami doma in v tujini. Vključene so v krovno društvo Onkoloških bolnikov Slovenije. To društvo izdaja glasilo OKNO, ki ga prejemajo vsi člani. Njegova urednica in tudi predsednica društva je gospa dr. Marija Vegelj Pirc, ki je v zadnji številki glasila v uvodniku zapisala:

»Tokratno Okno je zaznamovala novica o smrti Nelsona Mandele (1918-2013), enega največjih ljudi našega časa. Predstavljamo ga s knjigo *Pot Nelsona Mandele* in z izborom njegovih misli, ki se prepletajo med posameznimi rubrikami. Mandela, Nobelov nagajenec za mir, ki je zaradi svojega boja proti rasističnemu režimu 27 let preživel v zaporu, je po izpustitvi leta 1990 postal prvi demokratično izvoljeni temnopolti predsednik Južnoafriške republike.«

*»Vedno je pravi čas,
da delate, kar je prav!«*

Nelson Mandela

Tudi naša skupina poskuša delati tako. Pri tem ima veliko vlogo njena predsednica ga. Marija Vugrinec, ki se nesebično razdaja na različnih področjih. Seveda ji je pri tem v pomoč sodelavec skupine, dr. Jože Magdič in ostale članice. Zato je prav, da se članice srečujejo tudi ob bolj sproščenih in radostnih rečeh. To so prav gotovo razne obletnice in rojstni dnevi. Tudi v mesecu decembru je bilo tako, ko so se zbrale v Odrancih. Pripravili smo krajši kulturni program s pogostitvijo. Slavljenci (ki so praznovali okroglo obletnico) so dobili v dar lično izdelana darilca članic, potem pa smo se zavrteli ob prijetnih zvokih glasbenika in lepo ubrani pesmi. Bili smo zadovoljni in srečni, da smo skupaj obrnili zadnji list na koledarju in se optimistično zazrli v prihajajoče leto 2014.

*»Zadovoljen človek
ne pričakuje od življenja več,
kot mu življenje da.
Zadovoljen človek dela čudeže:
mnoge težave, ki druge strejo,
se mu umaknejo s poti.*

Skupinska fotografija 70. letnikov

*Zadovoljen človek uživa dneve tako,
kot so mu dani.
Kdor preveč pričakuje in terja,
pritegne nase temne oblake.
Slabe dneve si ustvarja sam.«*

Phil Bosmans

Zato si v življenju s svojim delom in optimizmom ustvarimo čim več dobrih, srečnih dni!

Marija Zver
članica skupine in predsednica
DPM Dokležovje

Obiskali smo predpraznični Gradec

Leto se je obrnilo, kot da bi bilo na vrtiljaku. Proti koncu leta vsak človek hiti po svojih opravkih z namenom, da se bo čim lepše pripravil na božično-novoletne praznike, ki so polni skrivnosti in svetlobe. O tem, kakšno je praznično dogajanje v mestih, smo se pogovarjali člani Turističnega društva Lipa in padla je odločitev, da obiščemo praznični Gradec. Tako smo se proti koncu decembra odpeljali v Avstrijo. Avtobus je bil poln potnikov, ki so želeli doživeti predpraznični utrip tega mesta. Pot nas je vodila v nakupovalno središče Seiersberg, ki se nahaja na obrobju samega mesta. Tam smo imeli daljši postanek in priložnost za nakupe. Popoldan smo se sprehodili po mestnem središču. Ogledali smo si deželno hišo, katedralo, kapelo sv. Katarine s prečudovitimi freskami, z vzpenjačo pa smo se odpeljali na grajski hrib, kjer smo se proti večeru pridružili množici na božičnem sejmu.

Spominska fotografija s čudovitega prazničnega Gradca

Tam ni manjkalo veselja, kuhanega vina, toplega čaja in kuhanih klobas. Šele pozno zvečer smo se odpravili proti domu.

Vsak je imel v svoji torbi droben spominček za svoje najdražje, ki so nas že nestrpnost pričakovali v toplih domovih.

Francka Zadavec

Dedki in vnučki izdelovali ptičje krmilnice

Vsaka krmilnica je dobila tudi unikatni motiv

Liplanski dedki so se v okviru Turističnega društva Lipa dogovorili, da bodo s svojimi vnuki mojstrovali ptičje krmilnice.

Tako so se že naslednji dan z vnuki zbrali v vaškem domu. Vsak je od doma prinesel nekaj orodja in lesa. Odločili so se, da čim več dela prepustijo

mladežu. Začele so peti žage in kladiva. Že čez nekaj časa so izpod spretnih prstov nastajale prave mojstrovine. Ni šlo le za to, da bodo krmilnice krasile marsikatero drevo ali okensko polico, pač pa tudi za to, da bi otroci pridobili čut za ptičke, posebno takrat, ko te drobne kepice zmrzujejo v mrzli zimi. Na koncu so otroci v svojo družbo povabili ustvarjalca Leona in ga zaprosili, da je na vsako krmilnico vgraviral zeleni motiv. Tako je bil leseni unikat pripravljen, da služi svojemu namenu.

Tako dedki in vnučki vsak iz svojega okna opazujejo ptičke, ki veselo »parkirajo« v novih domovih, ki so polni drobtin in druge hrane.

Hvala dedkom, ki so dober zgled svojim vnukom.

Francka Zdravec

Petnajsti zbor članstva Turističnega društva Lipa

Po uspešno opravljenem zboru smo se pogostili

Prvo februarso soboto smo se člani TD Lipa zbrali v vaškem domu z namenom, da pregledamo opravljeno delo v preteklem letu in načrtujemo delo za to leto. Predsednica TD Marta Ferčak je predstavila vse opravljene aktivnosti preteklega leta. Upamo si trditi, da smo bili zelo uspešni.

Zastavljena dela smo v celoti in dobro opravili. V drugi polovici preteklega leta pa se je naše društvo tudi pomladilo, saj so se nam pridružili mlajši člani, ki so pripravljeni delati za širšo skupnost. Plan dela za letošnje leto je bil sprejet. Ugotavljamo, da nam dela ne bo zmanjkalo. Druži

nas dobra volja in s skupnimi močmi bomo realizirali zastavljene naloge. Razglasili smo tudi Domačijo 2013. To lovoriko si je za preteklo leto zaslužila družina Jožeta in Brigitte Dominko z Lipe. Komisija, ki je pod budnim očesom opazovala in hkrati ocenjevala domačije v vasi, ni imela lahkega dela, saj se vaščani trudimo, da bi bil sleherni dom unikatni. Vsaka urejena domačija je namreč ogledalo vsakega posameznika in tako je tudi prav.

Naj bo naša prioriteta še naprej skrb za lepo urejeno okolje, lepo urejeno vas. Občni zbor smo zaključili z večerjo, glasba in pesem pa sta odmevali še dolgo v noč.

Francka Zdravec

Srebrni jubilej KUD-a Lipovci

Ob kulturnem prazniku v Lipovcih nismo počastili le našega največjega pesnika, ampak smo obeležili 25 let delovanja domačega kulturno umetniškega društva. Poleg sekcij KUD-a so se predstavili mladi lipovski glasbeniki in plesalci otroške folklorne skupine KUD Beltinci. V KUD-u trenutno delujejo tri sekcije: dramsko-recitatorska, ki je združila bivšo gledališko in mladinsko sekcijo in je zadolžena za izvedbo proslav ob različnih priložnostih, tu pa so še ljudske pevke in moški pevski zbor. V vseh letih delovanja društva so članice in člani sekcij nepogrešljivi pri kulturnem dogajanju v domači vasi in drugih družabnih prireditvah doma, v občini Beltinci in drugod po Sloveniji. Na tokratni prireditvi nam je g. Janko Bezjak v imenu KS Lipovci podelil plaketo za uspešno delo, ki nam je, poleg polne dvorane obiskovalcev, dodatna

Zahvala nekdanjim predsedujočim društva

spodbuda za trdo delo in sodelovanje z lokalno skupnostjo. Druženje in sproščen klepet se je nadaljeval še po

prireditvi, kjer so se že oblikovale ideje za nadaljnje delo.

Janja Žalik

MPZ Lipovci gostoval v DOSOR-ju

Pesmi z lipovskih poti v Radencih

Zadnji dan prvega meseca v letu 2014, 31. januarja, so zvečer v DOSOR-ju, Domu starejših občanov Radenci, nastopili člani Moškega pevskega zbora Lipovci in sicer s samostojnim koncertom pod delovnim naslovom »Pesmi z lipovskih poti v Radencih«. Tokrat so člani MPZ Lipovci v DOSOR-ju gostovali že tretjič, a sami pojo že desetkrat toliko let. Organizirano delovanje njihovega zbora namreč sega v leto 1980 in kar do leta 1995 ga je kot zborovodja vodil njegov ustanovitelj Jože Tivadar. Sedaj Jože Tivadar v zboru še poje, a zborovodja je njegov sin Gorazd Tivadar. V vseh letih delovanja zbora se je zamenjalo že najmanj 40 pevcev, v DOSOR-ju jih je tokrat nastopilo ducat z zborovodjem Gorazdom Tivadarjem. Prvi tenor pojo: Stanislav Zver, Darko Zdravec, Janko Benčec in Alojz Jerebic; drugi tenor: Štefan Pozderek, Stanko Jeneš, Alojz Sraka in Franc Cigan; prvi bas: Jožef Zdravec, Jožef Tivadar in Dušan Recek; drugi bas: Zlatko Stanko, Jožef Škafar, Anton Škafar in Danijel Zdravec.

Člani MPZ Lipovci so v DOSOR-ju gostovali že tretjič

Dosedanji največji njihov projekt je bilo štiridnevno gostovanje v Rimu in Vatikanu ter nastop na državni proslavi ob vstopu Slovenije v EU. So pa redni nedeljski pevci v cerkvi sv. Ladislava v Beltincih.

V prvem delu svojega tokratnega koncerta so zapeli božične pesmi (Glej zvezdice božje, Rajske strune, Že počiva vsa narava, Ves si odet in Marija, nebeška kraljica). Nato sta svoje pesmi brala Franc Cigan – Caki (za seboj ima že ima dve pesniški zbirki: »Rosenje« in

»Zavetje«) ter Alojz Sraka, ki je pesmi začel pisati pred kratkim. V drugem delu koncerta pa so zapeli nekaj narodnih (Sijaj sonce, Prlek si je nekaj zmisla, Ga pijemo pod lipico - Majolka, Da bi dolgo živeli - Pivaj, vživaj in Živi nas boug). Po zahvali Nade Verdev iz vodstva DOSOR-ja je sledil gromki aplavz občinstva, pevci pa so zapeli še Lahko noč, na druženju po koncertu pa še venček dalmatinskih.

Filip Matko

Moški pevski zbor Lipovci iz 2013 v 2014...gre NAPREJ... "ne stati, tudi obstati"...

Najpomembnejši mejniki iz kronologije zbora: 1980 - začetek organiziranega delovanja, zborovodja Jožef Tivadar ; 1996 - 15 let našega petja - koncert ob 15. obletnici delovanja, zborovodja postane Gorazd Tivadar ; 1997 - nastop v Ljubljani ob 120- letnici ustanovitve Zadrufne zveze Slovenije ; 2001 - koncert ob 20. obletnici delovanja ; 2003 - štiridnevno gostovanje v Rimu in Vatikanu, izdaja 1. zgoščenke ; 2004 - "Pesem brez meja" - dvodnevno gostovanje na slovenskem in avstrijskem Koroškem ; 2005 - Skupaj 25 let, koncert ob 25. obletnici delovanja ; 2006 - nastop na državni proslavi v Beltincih ob obletnici priključitve Prekmurja k matični domovini ; 2008 - izdaja 2. zgoščenke in priložnostne brošure: Kaj je Mura šepetala - pesmi z lipovskih poti ; 2011 - Pesmi z lipovskih poti - koncert ob 30. obletnici delovanja ; 2012 - Pesmi z lipovskih poti v slovenskem Porabju na Madžarskem - dvodnevno gostovanje ; 2013 - priprave na izdajo 3. zgoščenke...

Letnice se tudi članom Moškega pevskega zbora Lipovci vrtijo iz leta v leto hitreje. Tega se prav vsi zelo dobro zavedamo, saj je za nami že 33 let organiziranega delovanja in naš zbor - hvala bogu - še šteje nekaj ledinskih

in/ali ustanovnih članov; še posebej pa je razveseljivo in spodbudno, da ostaja ogrodje in s tem številka zbora že nekaj let stabilna in da smo v zadnjih nekaj letih ponovno obogatili naš sestav. Nenazadnje smo v letu 2013 dobili novega člana Daniela Zadravca, kar naj velja kot korajža vsem pevcem dobre volje, ki razmišljate o pridružitvi v našo sredino...VABLJENI!

Ko sem prelistal kroniko zbora, sem presenečen ugotovil, da smo imeli v letu 2013 kar 39 nastopov, kar je za naš amaterski sestav zelo lepa številka. Ne pretiravam, če povzamem, da smo za vsak nastop imeli v povprečju 2 do 3 vaje po 2 uri, torej približno 100 vaj, kar znese 200 ur oz. kot da bi bil vsak izmed nas v delovnem razmerju en mesec z dodatnimi 20 nadurami. In te "kilometrine" nam ni žal, saj se vsi skupaj zelo dobro zavedamo, da le s kakovostnimi pevsкими vajami, tudi večkratnimi ponavljanji, pod taktirko našega zborovodje Gorazda Tivadarja prihaja od zbora tudi uglašena pesem, posledično od drugih kakšna pohvala, predvsem pa zadovoljstvo, ko naše poslanstvo osrečuje druge, širi optimizem in dobro voljo. Vse te aktivnosti v zvezi z vajami in nastopi zahtevajo ogromno usklajevanj in

logistike, za kar že več kot 10 let uspešno skrbi Alojz Sraka, predsednik zbora.

Naše BOLJŠE polovice: Sonja, Dragica, Suzana, Silva Z., Silva J., Milka P., Milka J., Dominika, Bernarda, Micka Z., Rozalija, Simona, Marica, Stanka, Micka S. in Mariška - HVALA vam za razumevanje naše odsotnosti. Tudi ve imate levji delež zaslug, da se naša in vaša SKUPNA zgodba o zboru nadaljuje, da zbor gre NAPREJ, kot je leta 1996 dejal Jožef Tivadar, ustanovitelj zbora... Tudi zato je lahko zborovodja Gorazd na eni izmed prireditev po odpetem venčku dalmatinskih narodnih pesmi povedal nekako tako: *"Ne smemo biti skromni. Te pesmi sem slišal peti že nekaj dalmatinskih klap in lahko povem, da jih naš zbor tudi poje dobro, od nekaterih celo boljše..."*

Od 39 letošnjih nastopov smo jih imeli: 30 v naši občini (16 v Lipovcih, 11 v Beltincih, 2 v Dolkežovju in 1 na Melincih), 2 nastopa izven naše regije in sicer v Mariboru, po 1 nastop pa v Radencih, Vučji gomili, Dobrovniku na reviji župnijskih pevskih zborov dekanije Lendava, Ljutomeru, Tišini, Murski Soboti na območni reviji odraslih pevskih zborov območne JSKD in Tropovcih. Zapoje mo na prireditvah ob obeležju državnih in drugih praznikov ter priložnostnih prireditvah v domači občini in pa tudi drugje, kamor nas povabijo. Še nekaj podrobnosti: dvanajstkrat smo sodelovali pri svetih mašah - veseli smo, da sta bili dve poročni in ena v čast in slavo za 100 let življenja. Ganjeni smo bili ob slovesu na pogrebu bivšega pevc Jožefa Mesariča, enega izmed prvih članov...

Vse to nas spominja in "opominja", da je življenje minljivo, zato ni odveč, da spet ponovim(o): *"Življenje je kratko, zato ga izkoristimo za dobre stvari, pokažimo, razvijajmo in negujmo talente ter puščajmo zanamcem sledove, pa čeprav je to samo pesem...in z njo povezano marsikaj... in to ne samo stati - tudi OBSTATI..."*

MoPZ Lipovci, julij 2013 z mladoporočencema Urošem in Betino v ospredju, od leve: Jožef Zadravec, Alojz Jerebic (delno zakrit, oprosti), Darko Zadravec, Stanislav Zver, Franc Cigan, Štefan Pozderec, Stanko Jeneš, Alojz Sraka (predsednik), Gorazd Tivadar (zborovodja), Daniel Zadravec, Janko Benčec, Dušan Recek, Jožef Tivadar, Anton Škafar in Zlatko Stanko

Franc Cigan Caki

Božična pesem KUD Bratonci med bolniki v bolnišnici

Splošna bolnišnica Murska Sobota si je med svoje vrednote poleg skrbi za bolnike, strokovnosti in strpnosti zadala tudi vrednoti humanost in prijaznost. Tako poleg strokovne oskrbe in zdravstvene nege, ki jo nudi svojim bolnikom, pristopa k projektom, ki izboljšajo počutje bolnikov v času bivanja v bolnišnici in jim nudijo tudi kanček topline ter prijazno besedo. Tako smo v bolnišnici začeli tudi s projektom prostovoljstva, kjer je prostovoljec bolniku družabnik, sogovornik, oseba, ki mu krajša ure in trenutke, ki jih preživi v bolnišnici oz. v bolniški postelji.

Prav posebno neformalno obliko prostovoljstva pa že 15 let izvajajo pevci KUD Štefan Kühar Bratonci, člani Turističnega društva Bratonci in dijaki Srednje zdravstvene šole Rakičan, ki prihajajo na oddelke med bolnike in jim z božičnimi pesmimi polepšajo božične praznike, ki so jih prisiljeni preživeti v bolnišnici.

Ideja se je porodila ge. Geni Virag, ki je na področju prostovoljstva naredila že kar nekaj stvari, med drugim tudi, da so se dijaki prostovoljci na Srednji zdravstveni šoli v Rakičanu vključevali v pripravo praznovanj dneva bolnika v naši bolnišnici in v svojem lokalnem okolju.

Kot vsako leto je tudi letos na božični dan, 25. decembra, že petnajstič naše bolnike v bolnišnici obiskal Božiček s spremstvom, z njim pa so prišli pevci iz Bratoncev. Božična pesem je

Bratonski pevci, dijaki in gospa Virag so božični popoldan že petnajstič podarili bolnikom Bolnišnice Murska Sobota

spet zadonela po vseh oddelkih naše bolnišnice, bolniki in njihovi svojci pa so ji ganjeni prisluhnili. Posebej se ti trenutki dotaknejo bolnikov, ki so priklenjeni na bolniške postelje.

Ga. Gena Virag se vsako leto potruzi, da s pomočjo sponzorjev, predvsem pa z lastno iznajdljivostjo in spretnostjo pripravi za vsakega bolnika tudi lično darilo.

Posebej pristrčno je na porodnem oddelku, kjer mamice s seboj pripeljejo svoje novorojenčke, pevci pa jim zapojejo božične pesmi o Jezuščku, rojenem v Betlehemu. Vedno se jim pridruživa tudi z direktorjem Bojanom Koroščem, zapojejo pa na vseh oddelkih bolnišnice.

Občutki in utrinki so zares božični! Bratonski pevci, dijaki in gospa Gena pa božični popoldan, ki ga večina

ljudi preživi v krogu svojih najdražjih, podarijo našim bolnikom. Verjamem pa, da je vse poplačano, ko vidijo veselje, radost in solze v očeh trpečih ljudi, ki so jih osrečili.

In ne nazadnje je ravno osrečevanje sočloveka smisel in sporočilo božiča.

Zaposlenim v Splošni bolnišnici Murska Sobota pa služi njihovo plemenito dejanje za vzor in zgled.

Vsem bratonskim pevcem, dijakom zdravstvene šole in ge. Geni Virag se za njihovo plemenito dejanje v imenu vodstva bolnišnice, v svojem imenu in v imenu naših bolnikov iskreno zahvaljujem.

Metka Lipič Baligač, mag. zdr. nege
Pomočnica direktorja
za področje ZN

Popis dreves v beltinskem parku

Beltinski park je bil od nekdaj navdih iskalcev lepote

V okviru VŽU smo se lotili popisa dreves v beltinskem parku. Pri popisu in spoznavanju drevesnih vrst smo sodelovali prostovoljci pri DU Beltinci in učenci OŠ Beltinci z mentorico Regino Ozmeč. Naš namen je bil koristno združiti s prijetnim, vsekakor pa smo ob popisovanju drevesnih vrst imeli pravi naravoslovni dan. V lepem vremenu so nam družbo delali tudi nekateri stanovalci DJŠ, ki so imeli ob sebi svoje domske spremljevalce.

Mogoče je že kdo pred nami naredil kaj takšnega, čeprav tega nismo zasledili. Že zaradi naravnih zakonitosti takšni popisi terjajo vedno nove popise. Delali smo v več terminih, prvič v letu 2011 ob mednarodnem letu gozdogov in nato še v letu 2013. Za opravljeno delo gre posebna zahvala gozdnima strokovnjakoma, sedaj že pokojnemu Jožetu Kocetu ter v nadaljevanju popisa njegovemu sinu Dejanu. Brez njune pomoči takšne naloge ne bi mogli izpeljati, zato se obema lepo zahvaljujemo.

Priznam, da so nas starejše v znanju prekašali mlajši. Kje so časi, ko smo mi obiskovali osnovno šolo in se pri biologiji učili, kako klasificirati drevesa? Iz drevesnih listov in drugih rastlin, ki so takrat rasle v beltinskem parku, smo izdelovali čudovite herbarije. Učenci smo med seboj tekmovali, kateri bo izdelal lepši in bogatejši herbarij.

Ko se človek poglobi v naravo, lahko doživi neizmerno lepoto tega stvarstva. Park je bil od nekdaj navdih mnogih, ki so v njem iskali lepoto, sprostitve telesa in duha. Danes ne bi smelo biti

drugače. Ali pač? Bo od dediščine naših prednikov ostalo še kaj našim zanamcem?

Moja generacija je osnovno šolo obiskovala v beltinskem grajskem poslopju. Takrat je bila podoba gradu povsem drugačna, kot je danes. Človeku se danes prav milo stori ob pogledu na klavrno podobo tega kulturnega spomenika. V parku so takrat rasla velika bujna drevesa in tudi več vrst jih je bilo, kot jih lahko naštejemo danes. Kljub vsemu smo si zadali nalogo, da čim natančneje popišemo vse drevje, ki raste v parku, razen grmičevja, ki je še posebej preraslo in obraslo južni del parka.

V prvotni zasaditvi je bilo v grajskem parku okrog 1600 dreves, od tega polovica eksotičnih. Danes je situacija precej drugačna. Ko smo hodili od drevesa do drevesa, smo lahko opazili, da se na mnogih sušijo veje, da jih napadajo razni škodljivci in različne bolezni. V preteklosti se je nedvomno posvečalo premalo pozornosti ohranjanju in negovanju drevnin v parku, pa tudi novih zasaditev je bilo premalo. Žal tudi danes ni dosti drugače.

Skoraj vsak narod ima svoje nacionalno drevo. Naše nacionalno drevo je lipa. Veliko število lipovih dreves smo našli tudi v beltinskem parku in sicer kar 26. Drevesa so živa, vendar jih sprehajalci večkrat ne čutimo. Vsak od nas lahko najde svoje drevo, pri katerem se njegova življenjska moč spet obnovi. Veliko drevesnih vrst namreč slovi po čudežnih energijskih tokovih in drugih

posebnostih, ki ugodno vplivajo in delujejo na človeka.

Po našem popisu je stanje dreves v parku naslednje: 18 brez, 34 brestov, 15 črnih borov, 2 črni jelši, 13 divjih češenj, 23 divjih kostanjev, 2 duglaziji, 65 gabrov, 3 glogi, 3 gorski javorji, 38 hrastov, 97 javorjev, 15 jelk, 72 jesenov, 2 jerebiki, 8 katalpan, 21 klekov, 3 maline, 13 macesnov, 71 maklenov, 3 orehi, 4 platane, 14 poljski javorjev, 18 rdečih borov, 3 rdeči hrasti, 27 robinij, 33 smrek, 14 tulipanovcev, 6 vrb, 6 zelenih borov.

Pri popisu nas je marsikaj tudi presenetilo. Odkrivali smo trdoživost ter mogočnost nekaterih drevesnih vrst. Tako smo v grajskem parku občudovali izjemno drevo, to je jesen – *fraximus* sp., star približno 160 let in visok približno 31 metrov. Ohranjenih je tudi nekaj eksotičnih dreves, med njimi tulipanovec, ki je v času našega popisa razkazoval svoje razkošne živo rumene cvetove, podobne velikim tulipanom.

Ugotovili smo, da smo slabi poznavalci drevesnih vrst. Prav zaradi tega smo imeli pri skoraj vsakem drevesu učno uro pod taktirko našega vodje. Uživali smo pod krošnjami dreves, kdaj pa kdaj smo pritegnili celo ptičjo radovednost. Ves čas pa smo lahko poslušali pravi ptičji orkester, ki nas je spremljal v času naše prisotnosti v območju njihovega domovanja.

Drevesa so lepša na lepo urejenem rastišču. Kot popisovalci smo prečesali vse koticke tega našega parka, ki pa ne kaže najboljšo podobe. Zanj je slabo poskrbljeno. Vsi smo se strinjali, da bi takšen park moral imeti svojega skrbnika. Če želimo narediti park atraktiven in privlačen, ga moramo bolje negovati. Drevesni orjaki-posebneži bi morali biti poimenovani s posebnimi tablicami, saj bi na ta način bolj pritegnili pozornost mimoidočih. Danes je v beltinskem parku speljanih več sprehajalnih poti. Čez vse leto se v parku odvijajo razne prireditve, ki so zanimive tudi za tuje obiskovalce. Naredimo tudi mi nekaj za ta park! Drevesa nas kličejo, tudi jočejo...

Sicer pa je najboljšo, da se sprehodite skozi naš park in si sami ustvarite svoje mnenje o vlogi in pomenu parka, tako kot smo si ga mi.

Marica Vučko

Dvomesečni koledar dogodkov v Ambasadi ali »ko že misliš, da ne more biti nikjer več bolje, se ti zgodijo nedeljski Beltinci.«

Evo, s polno paro delamo naprej. Ko ni dogodkov, vadijo bendi. Ko ni dogodkov in ne vadijo bendi, se pod okriljem Društva za razvoj elitne kulture snema in producira nove neodvisne albume, v samem prostoru pa nenehno nastajajo tudi nove umetniške inštalacije mladih ustvarjalcev. V sodelovanju z naravo je v tem obdobju za nekaj časa na Trgu Karla Marxa samoiniciativno obratovalo tudi improvizirano drsališče. Nadrsl zaenkrat ni nihče.

V veseli december smo vstopili z zvrhano mero hardcore-a. 7. decembra so se nam iz španskega mesta Vigo s svojo hitro in energično glasbo, začinjeno s številnimi breakdown vložki, prišli predstaviti »We Ride«. Pozornost številne zbrane mladine je s svojo odrsko prezenco in vokalnim razponom še dodatno pritegnila karizmatična pevka, ki je bila ob deljenju avtogramov tako z nasmeškom primorana zavrniti kar nekaj ženitnih ponudb. Galicijci so si oder delili s prekaljenimi mački slovenskih klubskih odrov »Until Death« iz Maribora, ki tudi po menjavah v ekipi neumorno vztrajajo pri svojem brezkompromisnem, pozitivno »agresivnem« HC stilu, pripravljajo pa tudi sveži material, ki bo v posluh na voljo že kmalu. Zelo priporočljivo.

V petek in soboto, 14. in 15. decembra, smo organizirali novo uspešno

solidarnostno akcijo. Tokrat smo pod geslom »Naj bodo prazniki veseli za vse« zbirali igrače za otroke iz socialno šibkejših družin. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem dobrim ljudem iz naše občine, ki ste nam donirali svoje zelo lepo ohranjene stvari. Še posebej pa sta nas ganili pripravljenost in sočutje otrok, ki so z radostjo in odprtih src skupaj s starši prinesli igrače za svoje sovrstnike, medtem ko so se, po besedah staršev, le nekaj minut pred prihodom z njimi še »zadnjič špilali«. Vzgoja, vredna največje pohvale, povsem nasprotna duhu sistema, v katerem živimo. Zbrano smo predali Vidi Šeruga, regionalni koordinatorki pobude »Pomagajmo slovenskim otrokom«.

21. decembra je potekal »Nebožični koncert«. V sodelovanju s HUD Črno polje in Beli kvadrat ter Ustanovo nevladnih mladinskega polja Pohorski bataljon (UPB) smo gostili »Punčke«, ženski trio iz hrvaških Vinkovcev. Skupina se noče omejevati na določeno glasbeno zvrst, v svojih skladbah kombinirajo različne vplive in ustvarjajo nekoliko drugačen, samosvoj zvok, poznavalci pa jih opisujejo kot indie-pop bend s primesmi Televisiona, Joy Divisiona, Patti Smit in drugih. Punčke in ostalo občinstvo je s svojim math-rock instrumentarijem ogreval dobro znani domači dvojec »Mito²«.

Najboljše smo seveda pustili za konec. 29. decembra. Na zadnjem koncertu v letu 2013 smo gostili vodilno slovensko hardcore/punk DIY anti-fa skupino »Aktivna propaganda« iz prestolnice, ki se je po občutni časovni ustvarjalni pavzi podala na krajšo turnejo po Balkanu. Navkljub nevsakdanjemu koncertnemu terminu (nedelja ob 20.00) je bila Ambasada polna, bend, ki skozi glasbo širi svoje kritične poglede na trenutno socialno-politično situacijo, pa povsem navdušen nad ambientom in odzivom ljudi. Ali z njihovimi besedami: »Ko že misliš, da ne more biti nikjer več bolje, se ti zgodijo nedeljski Beltinci... Odlični zadnji koncert naše kratke decembrske turnejice, super prostor (še zdaj nam ni jasno, kako smo včeraj šele prvič igrali tam), dobro vzdušje in dobri ljudje! Prekmurje, bilo nam je v čast.« Anarhistične duše je pred glavnim bandom dodatno razveseljeval »Krik Disneylanda«, še ena »old school« hardcore/punk razpaljotka iz osrednje Slovenije.

V petek, 3. januarja 2014, je na Trgu Karla Marxa pod okriljem HUD Črno polje in Beli kvadrat ter Ustanove Pohorski bataljon potekal ognjeni performans »Podkuri kulturi za izraz«. Aktivisti »Cirkusa pri koritu« iz Metelkove so se nam predstavili s svojimi veččinami žongliranja z gorečimi (dobesedno) pripomočki, katere so podkrepili z retoričnim preizpraševanjem pozicije in vloge kulture v sodobnem svetu. Zanimiv zimski večer je na plano pritegnil nemalo radovednežev.

Isti organizatorji so 9. januarja, na »mali petek«, v goste povabili dva zagrebška benda. Ženski trio »Žen«, audio-vizualni bend, ki meša zvoke in barve v kraut-post-math-synth-elektro-sanjavo-psy-indie-rock izkušnjo, ter Seven Mouldy Figs (7MF), katerega glasbeni stil najlažje definiramo z oznako post-punk rock. Hrvati so se pri nas počutili precej domače, vsled čemer se je posledično druženje z obiskovalci in našimi

Aktivna propaganda, 29. 12. 2013

prostovoljci zavleklo v zgodnje petkovo jutro.

Sobotni večer, 18. januarja, je pripadel lokalnim darkerjem. Odvijal se je namreč »No posvéjt party« (edicija 2014). Glasbena poslušalnica je s svojim stilskim ambientom in temačnim glasbenim repertoarjem pod taktiriko Tovariša v naše klubske prostore znova privabila lepo število nadebudnih težkokovinarjev ter častilcev magičnih, dramatično neprespanih noči.

To pa je bilo le ogrevanje za tradicionalno, 8. februarja potekajoče »Francovanje«. Pod geslom »France goes metal« smo ob krajšem kulturnem programu gostili še skupine Armaroth

(death metal iz Kranja), Nullified (progresivni grindcore iz hrvaške Koprivnice), Fire Flies (gothic/rock iz Murske Sobote) ter Gothmog (black metal iz Pannonije). Armaroth so pred časom izdali svoj prvenec, pravi potencial pa bend pokaže šele na odru, kjer z udarno ritem sekcijo, kitarškimi riffi v slogu največjih, nizkimi krulečimi vokali, kritičnim pogledom na družbo in izjemno odrsko prezenco ne pusti nikogar ravnodušnega. Nullified dvojec uspešno krmari v razburkanih vodah black in death metala, grinda ter old school punka, v glasbenem smislu pa spominjajo na mešanico bendov tipa Carcass, Cryptopsy, Napalm Death, Dissection, Darkthrone, Extreme Noise Terror. Fire Flies so mlada in izjemno

perspektivna skupina iz Murske Sobote, ki jo lahko opišemo kot posrečeno mešanico gothica in rocka, z distoržni, ženskim vokalom ter violino, medtem ko je Gothmog v udarnem stand up comedy black metal slogu (akustično, brez bobnov oz. s kajonom) zaključil pester večer.

Temperatura na zadnjem dogodku je bila še dodatno ogreta s pomočjo večje količine drv, ki smo jih nabavili z asistenco KS Beltinci, tako da se za to dobrovoljno gesto zahvaljujemo tudi njihovim predstavnikom. Zima bo tako neprimerno bolj mila, kot bi znala biti.

*Tomaž Rous
Društvo iniciative mladih*

Spomladanske juhe

(www.okusno.je)

Pomlad je čas, ko so domači vrtovi in tržnice (tudi trgovine) že polni sveže zelenjave. Na voljo so nam mladi por, mlada čebulica in česen, koleraba, špinača, grah, krompir, ipd. Če se malo potrudimo, pa si lahko tudi med sprehodom v naravi nabereamo številne rastline, ki jih uporabimo za pripravo svežih in zdravih spomladanskih jedi. V nadaljevanju vam ponujamo nekaj idej za pripravo lahkih, zdravih, okusnih in krepčilnih spomladanskih juh. Priprava enolončnic je povsem enostavna, saj vse sestavine preprosto »zmečemo« v lonec in skuhamo. Hkrati je enolončnica tudi odličen način, da porabimo različno sezonsko zelenjavo, saj so kombinacije sestavin, ki jih dodajamo v lonec, odvisne zgolj od našega okusa in razpoložljive sezonske zelenjave. Spomladanska

enolončnica z zdrobovimi cmočki je hitro pripravljena, okusna in nasitna. Lahko jo ponudimo za malico, kosilo ali večerjo.

Šparglji so med prvimi vrstami pomladne zelenjave. Divje lahko nabereamo sami, gojene pa pridelamo ali kupimo na tržnici. Zaradi številnih pozitivnih lastnosti, kot je na primer čiščenje ledvic in odvajanje vode iz telesa, je dobro, da se spomladi pogosto znajdejo na našem jedilniku. Pripravite si odlično kremno špargljevo juho in uživajte v vsaki žlici te zdrave in nadvse okusne špargljeve poslastice. **Priprava juhe:** krompir operemo in olupimo ter ga narežemo na četrtine. Položimo ga v večjo kozico in prilijemo jušno osnovo. Kozico pokrijemo in krompir 15 minut počasi kuhamo, da se zmehča. Medtem šparglje operemo, odrežemo trše dele in narežemo na večje kose, olupimo, operemo in z nožem stremo česen ter ga skupaj s šparglji dodamo krompirju. Pomešamo in na zmerni temperaturi kuhamo še pet minut, da se šparglji zmehčajo. Juho pretlačimo s paličnim mešalnikom, da postane gladka. Začnimo s soljo in poprom ter dodamo nekaj kapljic olivnega olja.

Na nizki temperaturi kuhamo še pet minut, nato jo postrežemo.

Špinača vsebuje veliko vitamina C in železa, česen pa slovi kot naravni antibiotik. Odličen način, da združimo ti dve zdravi sestavini je, da si pripravimo okusno špinačno juho s česnom, ki nas bo z obilico vitaminov in mineralov prijetno poživila in pregnala utrujenost.

Tudi **vodna kreša** vsebuje veliko vitaminov (A, C in K), mineralov (kalcij) in koristnih antioksidantov. Lahko jo nabereamo med sprehodom (raste ob potokih in jarkih) ali jo vzgojimo v lončkih na okenskih policah. Juha iz vodne kreše je zdrav in zelo okusen obrok, zato je najbolje, da si privoščite zvrhan krožnik vitaminov in koristnih antioksidantov.

Spomladanski por je nekoliko milejšega okusa, vendar vsebuje vitamine A, B in C, zato je odlično sredstvo za čiščenje krvi in premagovanje spomladanske utrujenosti. Zelo dobro se ujema s krompirjem in mlado čebulico. Ponujamo vam recept za nežno in kremasto porovo juho, ki jo lahko obogatite z dodatkom sladke

smetane in popečenimi kruhovimi kockami.

Koprive vsebujejo bogato zbirko vitaminov, mineralov in vlaknin. Najboljši so mladi koprivni poganjki, ki jih naberemo v naravi ali pa na lastnem vrtu. Iz njih lahko pripravimo

odlično koprivno juho, ki poskrbi za poživiljanje in čiščenje telesa.

Mlado korenje vsebuje veliko vitaminov in mineralov. Pred pripravo ga samo očistimo s ščetko in na hitro oplaknemo pod tekočo vodo. Kremna korenčkova juha je pripravljena v

samo pol ure, s svojo oranžno barvo in obilico vitaminov pa bo v nas prebudila prav vse čute.

Čiščenje telesa z odlično spomladansko zelenjavo je po dolgi in hladni zimi še kako priporočljivo.

Lilijana Bežan

Ne glede na ovire se je treba boriti

"Nihče se ne rodi kot šampion, ampak le zgolj kot človek, zato se je za cilje treba boriti in trdo delati, ne glede na stotine ovir, ki se pojavljajo na poti,"

je položil na srce Sergej Bubka mladim atletom, ki smo v letu 2013 na državnem prvenstvu osvojili prva tri mesta in tako po izboru AZS bili povabljeni na prireditev ATLET leta 2013, ki je bila v dvorani mondenega blejskega hotela z bogato zgodovino obiskov, kot so Josip Broz Tito, britanski princ Charles in še nekateri. Tokrat pa je tukaj potekala svečanost, namenjena najboljšim, posebej svečano pa je bilo tudi zaradi eminentnega gosta, Ukrajinca Sergeja Bubke.

Sergej Bubka je šestkratni svetovni prvak in olimpijski prvak v skoku s palico, ki je v Sestrieru leta 1994 preskočil rekordnih 614 cm.

Sergej Bubka si je pred samo podelitvijo vzel čas za nas mlade atlete, nam delil življenjske nasvete in izkušnje iz svoje bogate športne kariere, s katerimi sta se zelo strinjala tudi slovenski predsednik Borut Pahor in atlet leta 2013, Primož Kozmus.

Z veseljem je Bubka odgovarjal na naša vprašanja, nam pomagal iskati nove cilje in motivacijo za delo. Povedal je tudi, da so ključni do uspeha zdravje, značaj in disciplina. Ključ do uspeha je tudi, da premagaš samega sebe, kajti če ti to uspe, lahko premagaš vsakogar. Odločiti se moraš, kaj želiš doseči in se temu stoddostno posvetiti.

Sama sem s tega srečanja odnesla že znano, ampak kljub temu čudovito sporočilo, da brez trdega dela, vztrajnosti, ljubezni in predanosti športu ni uspehov. Tudi besede Primoža Kozmusa, da že med športno kariero začneš graditi nove življenjske poti, po katerih boš hodil, ko ne boš več treniral in tekmoval, sem si zapomnila.

Atlet leta 2013 Primož Kozmus in Saša Maučec

Ko se ozrem na polico, kjer imam zbrane pokale, medalje, priznanja in plakete, ki sem jih osvojila na tekmovanjih doslej, mi je toplo pri srcu. Vse to samo potrjuje, da imam ključne, o katerih je govoril Sergej Bubka, v rokah in nogah na športni in tudi življenjski poti. Prepričana sem, da je pot, po kateri hodim kot športnica, prava pot, na kateri sem tudi popotnica, kjer spoznavam svet in svetu predstavljam

našo malo Slovenijo, katere zastave tako ponosno plapolajo ob nastopih, še bolj pa ob zmagah slovenskih športnikov. Pa še nasvet za konec mojega razmišljanja:

S športom je življenje lepše. Veliko se gibajte in razlika v vašem počutju bo hitro vidna.

*Saša Maučec
AK Panvita*

Pomurska liga v pikadu

V Pomurski pikado ligi je bilo odigranih 15 kol, v njej pa letos nastopa tudi pet ekip iz naše občine. Trenutno vodi ekipa ŠD Dokležovje, ki brani lanski naslov. Do konca tekmovanja je še sedem kol.

Lestvica po 15.kolu:

	ekipa	tekem	zmage	porazi	igre	seti	točke
1.	ŠD DOKLEŽOVJE (Dokležovje)	15	15	0	275 : 100	607 : 296	30
2.	PICOLO (Melinci)	15	12	3	256 : 119	571 : 330	24
3.	PUPA BAR (Ljutomer)	15	11	4	248 : 127	564 : 351	22
4.	BRIZGALNA BAR (Vanča vas)	15	11	4	227 : 148	524 : 391	22
5.	TEAM MAŽI BAR (Ižakovci)	15	9	6	223 : 152	504 : 373	18
6.	ČARNE VRANE (Ižakovci)	15	8	7	207 : 168	489 : 417	16
7.	MOKOŠ (Bakovci)	15	8	7	187 : 188	459 : 451	16
8.	BAR TIFFANY (Črenšovci)	15	6	9	176 : 199	440 : 481	12
9.	PAJDAŠJE (Dokležovje)	15	5	10	165 : 210	418 : 493	10
10.	KOCKA BAR (Renkovci)	15	3	12	120 : 255	334 : 563	6
11.	NOČNE LAUFARKE (Vanča vas)	15	2	13	98 : 277	283 : 597	4
12.	VIKTORIJA (Filovci)	15	0	15	68 : 307	218 : 658	0

Matjaž Györek

Nogometna šola ND Avto Škafar Beltinci

Potem, ko je nogomet v Beltincih nekaj let stagniral, smo v zadnjih letih priča njegovemu novemu razcvetu. V lanski sezoni se je članska ekipa uvrstila v 3. SNL-vzhod, kjer sedaj uspešno tekmuje že drugo sezono. Če želimo, da bo še naprej uspešno tekmovala, je potrebno delati tudi z mlajšimi kadri. Z mladimi se sicer v ND dela že kar nekaj zadnjih let. Po začetnih porodnih težavah se je na pobudo takratnega predsednika g. Srečka Ilića v letu 2012 znotraj ND Agroservis Beltinci organizirala nogometna šola, ki od takrat naprej deluje samostojno. V začetku je bilo v njeno delo vključenih okrog 50 otrok, vendar se je njihovo število vztrajno povečevalo, tako da sedaj NŠ ND Avto Škafar Beltinci v selekcije od U-7, U-9, U-11, U-13, U-15 in U-19 vključuje okrog 90 otrok. Z 21 otroki delamo tudi v Vrtnu Beltinci, tako da je v delo vključenih nekaj čez 100 otrok. Z mladimi dela šest trenerjev: Niko Smej, Sašo Kosi, Zdenko Zver, Miha Fuks, Franc Smodiš in Zdenko Maučec. Pri našem delu se soočamo s potrebami po različni opremi in s stroški, ki nastajajo ob najemu telovadnice, nakupu žog, s

prevozi na tekme, z markirkami, dresi in drugo potrebno opremo.

Zaradi vsega navedenega smo se odločili za organizacijo **Miklavževega turnirja** v telovadnici OŠ Beltinci, ki smo ga prvič izvedli decembra 2013. Na njem je sodelovalo 38 ekip v selekcijah od U-7 do U-15, skupaj pa je v dveh dneh nastopilo okrog 350 otrok. Ker so bili udeleženci prvega turnirja zadovoljni, smo se letos odločili za organizacijo 2. Miklavževega turnirja, na katerem je sodelovalo 61 ekip iz Slovenije in Hrvaške, skupno pa nekaj čez 550 otrok v selekcijah od U-7 do U-15. Ob pomoči staršev, trenerjev in pokroviteljev nam je uspelo izvesti odličen turnir, ki je bil deležen pohval vseh udeležencev. Z izkupičkom na obeh turnirjih, ob pomoči sponzorjev in z organizacijo srečelova smo uspeli zbrati toliko materialnih sredstev, da smo nabavili trenirke in nahrbtnike za vse igralce in trenerje, delno pa so nam pomagali tudi starši in vodstvo ND Avto Škafar Beltinci.

Plod dobrega dela trenerjev v vseh selekcijah prinaša tudi spodbudne rezultate v tekmovanjih pod okriljem

MNZ MS, kjer selekcija U-15 po jesenskem delu zaseda 1. mesto z lepimi možnostmi za ubranitev le-tega in uvrstitev v kvalifikacije za višjo ligo. Na turnirjih v Beltincih in Turnišču so otroci selekcije U-13 osvojili 3. mesto, selekcija U-15 2. mesto na turnirju v Beltincih, pa tudi druge selekcije dosegajo vse boljše rezultate. Ti rezultati so dobra spodbuda za vnaprej, vsekakor pa je najbolj pomembno, da se otroci družijo in ukvarjajo s športom. Saj veste, kaj pravi slogan: Žoga je najboljša droga.

Upam, da nam bo z dobrim delom uspelo v delo naše nogometne šole pripeljati še več otrok, da morda odkrijejo svoj skriti talent. Zato vabim vse, da se nam pridružite. Za informacije so vam na voljo trenerji oz. vodstvo nogometne šole.

Alojz Zdravec
Predsednik Nogometne šole
ND Avto Škafar Beltinci

Zimska liga v malem nogometu občine Beltinci

Športna zveza Beltinci je meseca januarja v telovadnici OŠ Beltinci organizirala Zimsko ligo Občine Beltinci v malem nogometu. Tekmovanje je potekalo v treh starostnih kategorijah: šolarji, člani in veterani.

Prvi del Zimske lige v malem nogometu je potekal v nedeljo, 12. januarja, ko so se pomerile članske ekipe. Na turnirju je sodelovalo osem ekip, ki so bile razdeljene v dve skupini. V polfinale so se uvrstile ekipe Dream team, Raven ovinek - Burgerland, Picoło Melinci in NK Dokležovje. Največ nogometnega znanja je pokazala ekipa NK Dokležovje, ki je v finalu s 3:1 premagala Dream team. Tretje mesto je osvojila ekipa Raven ovinek - Burgerland.

Za najboljšega vratarja na turnirju članov je bil izbran vratar ekipe Dream team, Denis Vöröš, najboljši igralec pa je bil Borut Ropoša iz NK Dokležovje.

V nedeljo, 19. januarja, je potekal še drugi del Zimske lige v malem nogometu. Nogometno znanje in veščine so dopoldan prikazali šolarji, popoldan pa še veterani (nad 35 let).

V kategoriji šolarji je nastopilo osem ekip iz posameznih krajevnih skupnosti Občine Beltinci. Največ nogometnega znanja so pokazali domačini-Beltinci, ki so v finalu z 2:1 premagali Ižakovce. Tretje mesto je osvojila ekipa Lipovcev, ki je v malem finalu premagala vrstnike iz Lipe.

Kot rečeno, so se popoldan pomerili še veterani. Nastopilo je šest ekip iz Veteranske lige Dolinsko. Prvo mesto je osvojila ekipa Torcida Lakoš, ki je v finalu s 4:1 premagala vrstnike iz Črenšovcev. V malem finalu sta se pomerili ekipi iz naše občine, več sreče pa so imeli domačini-Beltinci, ki so po zaostanku 1:3 v zadnjih minutah rezultat obrnili in Gančane premagali s 4:3.

Za najboljšega vratarja v veteranski konkurenci je bil izbran Peter Kuzma iz ekipe Črenšovcev, najboljši igralec na turnirju pa je bil Marjan Drvarič iz ekipe Torcida Lakoš.

Športna zveza Beltinci

7. novoletni pohod Društva KK TIM Mlin Beltinci

Skupinska fotografija pohodnikov pri "Krtači"

Prva sobota v novem letu je pri članih KK TIM MLIN in naših prijateljih že tradicionalno rezervirana za Novoletni pohod. Tokrat smo ga organizirali že sedmo leto zapovrstjo. V prijetnem sobotnem dopoldnevu smo

se pohodniki zbrali pri okrepčevalnici Duh in se odpravili na deset kilometrsko pot. Prva leta je pohod potekal ob reki Muri, sedaj pa se že drugo leto pešači ob potokih Črnec in Dobel, kjer je tudi lepo urejena trim steza.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da je voda v potoku spet čista in da si je narava tukaj opomogla. Če človek težko odpušča, narava pač ne, zato naj vsak izmed nas skuša doprinesiti k lepši okolici in s tem h kvalitetnejšemu življenju.

Pohodnike je pot vodila mimo »Krtače« proti Odrancem, kjer je bil postanek pri turističnih točkah (molin, kovačija in žganjara), nato pa smo se vrnili proti Beltincem, kjer smo pri ribiškem domu opravili še zadnjo postojanko.

Pohoda se je udeležilo več kot šestdeset pohodnikov, ki so želeli storiti nekaj dobrega za svoje telo po prazničnem decembru. Pred začetkom poti sta jih pozdravila in nagovorila župan občine Beltinci dr. Matej Gomboši in predsednik Športne zveze Beltinci Andrej Pozdarec.

Leon Mihalič

Vzemi si čas

»Vzemi si čas za razmišljanje,
to je življenjski vir moči.
Vzemi si čas za igranje,
to je skrivnost večne mladosti.
Vzemi si čas za prijaznost,
to je pot k sreči.
Vzemi si čas za smeh,
to je glasba duše.
Vzemi si čas za dejanje,
dan je prekratek, da bi bil sebičen.
Vzemi si čas za delo,
to je cena za uspeh.
Vzemi si čas za pomoč,
to je ključ do nebes.«

Lilijana Bežan

ZUMBA®
fitness

Zumbaj skupaj s
Tadejo Markojo Zečević

Gasilski dom Beltinci
Ponedeljek 18:30
Sreda 20:15

Gsm: 051 251 883
www.zekosports.com

Prva vadba = brezplačna

Zgodba vredna razmisleka

Ko sem zvečer prišel domov, je moja žena pripravljala večerjo. Prijel sem jo za roko in ji rekel, da ji moram nekaj povedati. Opazil sem bolečino v njenih očeh.

Nenadoma nisem vedel, kako bi začel, vendar sem moral povedati, kar me je grizlo že nekaj časa. "Želim se ločiti," sem ji rekel. To sem izrekel zelo mirno. Zdelo se mi je, da je moje besede niso vznemirile, namesto tega me je nežno vprašala, zakaj. Nisem ji odgovoril na njeno vprašanje, kar jo je razjezilo. Vrgla je proč palčke, ki jih je jedla in zavpila name: "Ti nisi pravi možkil!" Tisto noč nisva več spregovorila. Ona je vso noč jokala. Vedel sem, da je želela izvedeti, kaj se je zgodilo v najini zakonski zvezi. Vendar bi ji težko dal zadovoljiv odgovor; enostavno - moje srce je zdaj bilo za Jano. Nje nisem več ljubil. Z njo sem bil le še zaradi dolžnosti. Z globokim občutkom krivde sem pripravil razvezni sporazum, kjer sem zapisal, da lahko obdrži najino hišo, avto in 30 % deleža mojega podjetja. Ko sem ji ga ponudil, ga ni niti prebrala, ampak ga je takoj raztrgala na koščke. Ženska, ki je preživela deset let življenja z mano, je zame v tem trenutku postala popoln tujec. Žal mi je bilo zanjo, da je z menoj upravljala svoj čas, denar in svojo energijo, vendar nisem mogel vzeti nazaj tega, kar sem čutil in izrekel, kajti Jano sem ljubil. Končno je pred mano glasno zajokala, kar sem pričakoval. Zame je bil njen jok pravzaprav olajšanje. Ideja o ločitvi, ki me je morila že nekaj tednov, je bila končno jasno izrečena. Naslednji dan sem prišel iz službe zelo pozno. Našel sem jo za mizo, kako je nekaj pisala. Nisva spregovorila, šel sem naravnost spat in zaspal zelo hitro, saj sem bil po napornem dnevu z Jano utrujen. Ko sem se sredi noči predramil, je bila še vedno pri mizi in nekaj pisala. Nisem si delal skrbi, obrnil sem se in spal naprej. Zjutraj mi je predstavila svoje ločitvene pogoje: nič ni hotela od mene, potrebovala je le en mesec, preden bi vložila ločitvene papirje in o tem povedala ljudem. Želela je, da se ta mesec oba obnašava, kot da ni

nič narobe, da ta mesec živiva povsem normalno življenje. Njen razlog je bil preprost: najin sin je imel v tem mesecu veliko izpitov in želela je, da ga ločitev ne bi vznemirila. To je bilo zame sprejemljivo. Vendar je želela še nekaj: prosila me je, naj se spomnim, kako sem jo na poročno noč nesel od vhodnih vrat do najine spalnice. Želela je, da jo vsako jutro v tem mesecu nesem iz najine spalnice do vhodnih vrat. Mislil sem si, da se ji je zmešalo. Da bi najin zadnji mesec skupnega življenja naredil znosen, sem sprejel tudi to njeno nenavadno zahtevo. Jani sem povedal, kakšne ločitvene pogoje mi je postavila žena. Glasno se je zasmejala in dejala, da je to absurdno. "Ne glede na to, kaj ima za bregom, se bo konec koncev morala sprijazniti z ločitvijo," je rekla zaničljivo. Ženo nisva imela telesnega stika, odkar sem jo varal z Jano. Torej ko sem jo prvi dan odnesel do vhoda, sva se oba počutila precej nerodno. Najin sin je šel za nama. "Očka nese mamu v rokah," je nagajivo komentiral. Ob njegovih besedah sem začutil bolečino. Ženo v naročju sem hodil iz spalnice v dnevno sobo, nato do vhodnih vrat, kar je bilo več kot deset metrov. Zaprla je oči in tiho rekla: "Ne povej še najinemu sinu o ločitvi." Prikimal sem, ob tem pa sem se počutil nekoliko vznemirjenega. Pri vratih sem jo spustil. Odšla je na avtobus, jaz pa sem se z avtom sam odpeljal v službo. Naslednji dan nama je šlo že lažje. Objela me je okrog vratu in se sklonila na moje prsi. Lahko sem vonjal vonj njene kože in parfum na majici. Zavedel sem se, da že zelo dolgo nisem skrbno pogledal svoje žene. Ni bila več mlada. Na obrazu je imela drobne gubice in nekaj pramenov sivih las. Najin zakon je na njej pustil vidne sledi. Za minuto me je spreletelo, kaj sem ji pravzaprav storil, vendar sem te misli hitro potisnil na stran. Četrty dan, ko sem jo dvignil, me je ponovno objel občutek najine nekdanje intimnosti. To je ženska, ki mi je dala deset let svojega življenja. Peti in šesti dan sem spoznal, da je moj občutek intimnosti še naraščal. Jani nisem o tem nič povedal. Vsak dan jo je bilo nekako lažje nositi

do vrat, celo lažje kot dejstvo, da se mesec izteka. "Morda me je vsakdanja vaja naredila močnejšega," sem si prigovarjal. Nekega jutra je izbirala, kaj naj obleče. Pomerila je že kar nekaj oblek, vendar ni mogla najti ustrezne. Potožila je, da so ji vse njene obleke postale prevelike. Nenadoma sem spoznal, da je zelo shujšala in to je bil verjetno razlog, da sem jo tako zlahka nosil do vrat. Presunilo me je... toliko bolečine in grenkobe ima zakopane v svojem srcu! Podzavestno sem stegnil roko in se dotaknil njene glave. Ravno v tem trenutku je v sobo stopil najin sin in rekel: "Oče, čas je, da odneseš mamu do vrat." Njemu je to, da sem mamu vsak dan odnesel do vrat, postalo že sestavni del dneva. Moja žena je pomignila sinu, naj pride bliže, nato ga je z nežno materinsko kretnjo tesno prižela k sebi. Moral sem se obrniti v stran, saj so se mi oči napolnile s solzami, prevzel me je strah, da si bom v zadnji minuti premislil... Hitro sem dvignil ženo v naročje in jo odnesel do vhodnih vrat. Njene roke so počivale na mojem vratu nežno in povsem naravno. Držal sem njeno telo trdno, prav tako kot na najin poročni dan. Vendar me je njeno shujšano telo zelo pretreslo. Zadnji dan, ko sem jo moral odnesti do vhoda, sem še komaj premikal noge. Najin sin je že odšel v šolo. Tesno sem jo prijel in ji rekel, da mi je žal, da nisem prej opazil, da posvečam najinemu skupnemu življenju premalo časa. Odpeljal sem se do pisarne in hitro skočil iz avta, ne da bi ga zaklenil. Strah me je bilo, da si bom v zadnjem hipu premislil... Stopil sem v pisarno k Jani in ji dejal: "Oprosti, ampak ne želim se več ločiti." Začudeno me je pogledala in me prijala za čelo. "Imaš vročino?" je rekla. Umaknil sem njeno roko z moje glave. "Žal, Jana," sem rekel, "ne bom se ločil. Moje zakonsko življenje je bilo verjetno dolgočasno zato, ker nisva znala ceniti malenkosti v najinem odnosu, ne zato, ker se ne bi več ljubila. Spoznal sem, odkar sem jo prinesel v najin dom na najin poročni dan, da jo želim nositi do dne, ko naju bo smrt ločila." Jana kot da se je nenadoma zbudila, mi je

pripeljala močno kľofuto in nato glasno zaloputnila z vratí. Slišal sem, kako je zunaj bruhnila v jok. Zapustil sem pisarno in se odpeljal proč. Na poti proti domu sem v cvetličarni naročil šopek za mojo ženo. Prodajalka me je vprašala, ali naj kaj napiše na vizitko. Z nasmehom sem ji narekoval, kaj naj napiše: "Nosil te bom vsak dan, dokler naju smrt ne loči." Tistega dne sem prišel domov s šopkom rož in z nasmehom

na obrazu, stekel sem po stopnicah n našel svojo ženo v postelji - mrtvo. Moja žena je bila boj z rakom, vendar sem bil zadnje mesece tako zaposlen z Jano, da tega niti opazil nisem. Vedela je, da bo kmalu umrla, zato me je želela zaščititi pred negativno reakcijo najinega sina, če bi izvedel za ločitev. Na koncu sem vsaj v očeh najinega sina ostal ljubeč oče...

Majhne pozornosti so tiste, ki so pomembne v vsakem razmerju. Veliko življenjskih neuspehov imajo prav ljudje, ki niso spoznali, kako blizu uspeha so bili, preden so obupali.

**Vir: zupnija-gornja-radgona.rkc.si/zgodba.pdf
-neznani avtor**

Za Vas izbrala: Lilijana Bežan

Ob petindvajsetletnici KUD Lipovci

*in o časih prej, ko se je dogajalo marsikaj,
in se je v Lipovcih dogajala tudi kultura*

Ne živi človek samo od kruha... Zato se ljudje radi zbiramo ob raznih priložnostih in si izmenjamo misli, se pogovarjamo, poslušamo, pojemo, recitiramo, igramo, se ukvarjamo z različnimi športi, plešemo,... ali pa tudi moramo priti skupaj, da si pomagamo pri težjih in večjih delih.

Moj spomin sega v petdeseta leta prejšnjega stoletja, ko je v Lipovce komaj prihajala elektrika, ko ni bilo asfalta, ne ulične razsvetljave, ko so bile še mnoge hiše lesene/cimprane, ko je le še malokje bil radio in je komaj čez leta prišla tudi televizija.

Na tiste čase ostajajo nepozabni spomini ob 'lujpanju tikvinoga semena'. Pričarane so bile mnoge zgodbe resničnih dogodkov iz preteklosti, ali pa tudi izmišljene. Nekateri naši predniki so bili odlični pripovedovalci, danes bi jim lahko rekli kar igralci. Približali so nam dogodke iz prve in druge svetovne vojne, pri tem pa seveda ne gre pozabiti doživetij na ruski fronti. Izostale niso niti zgodbe iz davnih časov. Eno od teh sem uporabil v spisu pri slovenščini in dobil zelo 'debelo petko', ki me je spremljala skozi celo življenje. V nekaj besedah o tem, kako *Bog - Kristus in Peter potujeta po svetu: Peter je med potovanji po vaseh srečeval različne ljudi, ki so ga sprejeli ali pa tudi zavrnili. Bil je vsestransko sposoben in rad je vsakemu pomagal. Vedno pa se*

mu je pridružil kakšen človek, ki mu je priskočil na pomoč, od kolarja, ribiča, šterca/brezdomca/, idr. Vsakokrat je dobil za plačilo grudo 'kislaka'. Seveda je to plačilo vedno odstopil svojemu pomagaču, saj je vedel, da si lahko sam naslednjič prisluži, kar bo potreboval za življenje. Ni mu bilo težko tudi takrat, ko je Kristus grudo 'kislaka' spremenil v zlato in jo je z veseljem prepustil štercu.). Podobni 'pripovedni dogodki' so potekali ob 'lujpanju kukorce', 'čejsanju perja', ki je bilo sicer bolj žensko opravilo, ob zaključku dela 'pri mašini' /mlačvi, pa po 'kolinaj', idr.

Ob vseh teh priložnostih se je zelo rado pelo, praviloma so peli moški in ženske skupaj. Bile so priložnostne pesmi, pa tudi običajne. Škoda, da se teh pesmi ni več ohranilo za današnji čas.

Kot otrok - in še danes - sem zelo rad prisluhnil fantovski, moški, pesmi v Lipovcih v toplih poletnih večerih, ko je vreme to dopuščalo. Škoda, da nimam zapisov ali celo posnetkov naših moških pevcev o tem, kako so dekleta odpirala okna, ko so šli po vasi in prepevali. Marsikatera 'ljubezenska iskrica' je ob tem preskočila, ko so se ustavili pod oknom. V Lipovcih so bile takrat praviloma cimprane hiše ob pouti/cesti/.

V Lipovcih je bila še do pred kratkim, ko so naši vrli gasilci začeli z gradnjo novega gasilskega doma in so jo morali porušiti, le mala dvorana z odrom v gasilskem domu, ki pa je bila velikokrat premajhna. Lipovčari so radi prihajali na igre, ki so jih igrali naši Lipovčari pod vodstvom takratnih učiteljev

v Lipovcih, Škergeta in Aranke. V posebnem spominu iz otroštva mi je ostala igra Domen in strel s tega odra iz karabinerke; pa prepevanje ob kitari našega Mesaričevega Miškeca; pa otroško petje našega že pokojnega 'Mudrija' ob kitari, ki je imel čudovit glas; pagostovanje Gančkih muzikantov, ko so zaigrali Savinjska dolina; pa naših muzikantov trobente Stankoja in Pišteka Peterka; pa Pičijevih bobnov; pa mladega ansambla Confort (Bucu ...); pa mladih Tivadarovih mužikašev - Gorazda in Hotimira; pa naših mladih deklic, ko so začele z ritmičnimi plesi; pa mlade folklorne skupine OŠ iz Beltincev, ko so tako plesali, da smo se bali, da se zruši strop; pa proslav, ki sta jih organizirali Nada in Silva Tratnjek; pa Miljana Zajec; pa Suza Erjavec; pa veseli večeri, ki so jih organizirali mladi, in še in še. Verjetno sem še koga izpustil. O vsebini proslav so se ljudje radi še dolgo pogovarjali, še posebej ob zbiralnici mleka in v gostilnah.

Seveda so bila vedno zelo lepo pripravljena proščenja za Petrovo in Pavlovo, kjer so moški in ženske vedno skupaj lepo zapeli Petru in Pavlu in to tako, kot se to lahko zapoje samo v Lipovcih ob Lipovski kapeli! Kot otrok sem občudoval to petje. Tukaj pesem zveni na posebej čudovit način, morda zato, ker je na Pinkavi, ali pa ...?

Posebej je potrebno omeniti, da se je vas Lipovci vsakokrat zelo slovesno pripravila in proslavila nove maše duhovnikov iz Lipovcev, ki niso bile le verski dogodek, ampak tudi poseben družabni in kulturni dogodek. Že pred

drugo svetovno vojno so bile v Lipovcih hkrati štiri nove maše (o tem mi je rada pripovedovala moja mama, kako je bila 'posvarbica' na premiciji gospoda Gelda), pa pozneje nove maše, ki se jih pa že spominjam, bratov Antona Horvata (lani je imel zlato mašo) in Gustija Horvata, pa gospoda Stanka Trantjeka in nazadnje gospoda Matije Tratnjeka. To so slovesnosti, na katerih so lipovski pevci in pevke vedno lepo zapeli primerne pesmi, ki so bile podkrepjene z lepimi deklamacijami in iskrenimi molitvami.

V lepem spominu nosim tudi lipovski zvon, ko sem ob večerih priteknel do kapele in pomagal zvoniti 'zvonaru'. Takrat smo otroci morali spat, starejši pa so se še dolgo v noč pogovarjali.

Ne smemo pozabiti tudi, da je v Lipovcih vedno zelo primerno poskrbljeno za 'zadnje slovo' oz. pogreb. Neprecenljivo vlogo pri tem imajo lipovske ljudske pevke in Petrovo društvo ter Žive rože rožnega venca.

Svojo bogato tradicijo petja pa so lipovske pevke pokazale ob raznih priložnostih in jo ohranile ne samo na mnogih posnetih nastopih v domačem kraju in širše, pač pa tudi na večih kasetah in zgoščenkah. Spomin mi narekuje, da se spomnim Matilde Sraka, ki je dolga leta vodila petje pevk, pa potem Marije Sraka, precej časa pa zdaj zelo uspešno nadaljuje to delo Vera Bezjak. Nekaj pevk sicer že tarna zaradi let, vendar upam in želim, da jim bo Bog dal še veliko moči in da bodo lahko še dolgo prepevale!

Že v tistem času (1960 – in še danes) so naši fantje iz Lipovcev zelo dobro igrali hokej na travi in bili celo jugoslovanski mladinski prvaki, pa čeprav ni bilo v Lipovcih primerne igrišča. Dobili so ga dosti pozneje - z umetno travo in še danes uspešno igrajo na državnih in evropskih prvenstvih, tako na zunanjih igriščih kot v športnih dvoranah. Ob tem na dodam, da smo Lipovčari v tistih časih zelo aktivno sodelovali v tako imenovanih Vaških igrah takratne Občine Murska Sobota, kjer smo večkrat osvojili prvo mesto.

Dolgoletna potreba po večjem, primernejšem vaškem 'hramu' v Lipovcih se je začela uresničevati kmalu po preselitvi vseh razredov osnovne šole v Beltince. Zgradba lipovske osnovne šole je bila tako preurejena v vaški dom z večnamensko dvorano.

Pa še kratek 'moj ljubek spomin' na leto 1980, ko smo 'vkuper stopili' lipovski moški in zapeli tudi ob moji spremljavi s harmoniko, ko so na TV Slovenija predstavljali Lipovce kot prejemnike Bloudkovega priznanja za športne dosežke. Ubranost našega petja in lepi glasovi so mene in mnoge presenetili. 'Pravijo, ka smo dobro zaspejali!' Kmalu za tem smo začeli z rednimi vajami pod mojim vodstvom in tako je nastal Lipovski moški pevski zbor z lepo zasedbo 17 moških glasov. Takrat še nismo imeli prostorov za vaje, zato smo se večkrat dobivali pri katerem od pevcev, v takratnem kmečkem turizmu ali v kateri od lipovskih gostiln. Kasneje smo si za vaje priredili staro dvorano v gasilskem domu. Radi smo peli, zato ni bilo težko prenašati tudi takih stvari. Nekateri pevci vztrajajo od vsega začetka že več kot 30 let. Bravo! Peli smo ob raznih priložnostih in gostovali v sosednjih vaseh, pa tudi širše. Naša pesem je bila čedalje bolj ubrana, tako so povedali tudi strokovnjaki in to je zasluga vseh pevcev. Naša pesem je bila tudi narodno zavedna, zato se je takrat v zboru zelo čutila pripadnost 'narodnemu prebujanju'. Nobenemu od pevcev ni bilo težko iti zapet 'nosilcem slovenske pomladi' ob rojevanju samostojne države v letih 1990 in 1991. Tak program se nadaljuje tudi pod vodstvom Gorazda Tivadarja, ki je zboru dal novo kvaliteto. Zastavil je zahtevnejši program in vključuje tudi domače skladatelje, zato so se zboru pridružili mlajši pevci.

S ponosom smo zato 6. 2. 1988, ob slovenskem kulturnem prazniku organizirali srečanje moških pevskih zborov iz Beltincev, Gančanov in Lipovcev. Čudovito!!! Zbralo se je okrog 45 moških glasov in prepevalo lepo in ubrano. Lipovska dvorana je bila nabito polna in mnogi so morali domov, ker ni bilo dovolj prostora, lepa slovenska

pesem pa je odmevala še dolgo v naslednje jutro.

Z Izidorjem Horvatom Izakom sva večkrat razpravljala o umetnosti in življenju nasploh. V njem sem videl velik slikarski talent in po svoje zelo zanimivega človeka. Nagovarjal sem ga, naj gre študirat slikarstvo, pa je rajši ostal in živel z nenaučeni ustvarjanjem oziroma čistim talentom, kot mu ga je dal Bog. Takšnega sem sprejel in spoštoval. Z Izidorjem sva tako lahko hitro našla skupno besedo in dogovor o možnostih in potrebi po njegovi prvi slikarski razstavi, ki je prišla najbolj do izraza prav ob našem srečanju moških pevskih zborov, ko smo mu omogočili, da je svoje umetnine razstavil v dvorani vaškega doma.

Tako vzdušje skozi čas in nakopičena energija kulturnega dogodka je samo po sebi narekovalo in pripeljalo do ustanovitve Kulturno umetniškega društva Lipovci. Lipovski pevci smo društvo predlagali in to s svojimi podpisi zelo podprli. Prav ta dogodek lahko zato šteje kot ustanovni dan KUD Lipovci. Društvo je bilo tako uradno registrirano konec leta 1988, prvi predsednik je postal Janko Bezjak, pri ustanovitvi in registraciji pa so pomagali mnogi Lipovčari.

Kasneje je Izak ustanovil še 'svoj' KUD Aquilla, kar je bilo nujno tudi zaradi Izakovega lažjega delovanja in pridobivanja finančnih sredstev.

V Lipovcih danes delujejo razna društva in vsa so zelo aktivna. Za prihodnost delovanja se ni treba bati. Mogoče pa nam to skrivno moč daje izginuli potok Pinkava, vendar pa je moč tudi v nas Lipovčarih.

V nedeljo 8. 2. 2014, ob praznovanju 25 - letnice KUD Lipovci, smo vsi, ki smo napolnili našo dvorano v Lipovcih, to tudi dokazali.

Jožef Tivadar

Globouki nakeu in moji otroški spomini

Bilou je dugo, dugo lejt nazaj, gda je Dokležovje ešče melo Globouki Nakeu. Tou so bilij časi, ka si nej zvau vsakoga strijc pa teta. Zvali smo jih možak in žinka.

Moj dečinski čas san preživejla največ pri Šebjanovoj žinki Mariki in možaki Ivani. Te smo bilij sousidi. Prinjih je bilou sigdar jako lipou. Žinka sou v zimi preli, meli sou jako toplo, ka so korili v krujšnjou peči. Prinjih san dobila sigdar namazani kruj z zabilon ali pa v voudi namočeni kruj, gor pa na tenko posijpani cukar. Žinka pa možak sta mela dvoje dice, Jančeka pa Miliko (žal sta oba pokojna).

Janček je biu moj vrstnik. Bijla sva dobra pajdaša in dva divjaka, zatou je tüdi moj kazalec prave roke ostao v njüvom sečkari. Kda so se pa žinka svadili in prefiksali »BAČKA DRETA«, smou leteli saki v svoj kunec (tou je bijla njuva kletvica). Fejst so bilij čemerni, kda smo potrli vreteno za prejo. Samo so možak hitro popravili, pa je bilou vse pozableno.

Kda se je začnolo delati na njivaj, san pa šla z njimi na njivo v Osredek, ka so jo meli skunec Globoukoga Nakla.

Te Nakeu je biu jako globoki, v njen so cveli bejli lokvanji in žuti blatniki. Vse okoli so cvele plave potočnice in žute kalujšnice. Kda je šou malo bole dež, je v dniki skunec njive stala voda, vse puna pijajc. Od ge so prišle, smo nej znali. Od žab pa punkačov je pa bilo vse zeleno, telko ji je bilou.

Znali smo biti jako lagoji, ka smo šteli meti bejle lokvanje. Tej so rasli v globšou voudi, pa žinki nej valalo drüjgo, ka so si janko podvezali in z grablami šli po bejle lokvanje.

Preveč smo bilij veseli, ka mamou lokvanje, ni ednoga pa nej brigalo, ka so žinka po nogaj meli vse puno črnorjavij pijajc.

Lejta so naglo minejvala, naš dečinski čas tüdi.

Prišla so najstniška lejta, či duže menje časa je bilou za oditi povesi. Začali smo kaj gledati za dečkami in diklinami. Odili smo se koupau v Šanec s fertojon, dečki pa s šorcom., ka te šče kopalk neje bilou. Gda je diklina plavala, njoj je fortoj odneslo na glavou, pa se je vse vidlo.

Pomali smo kunčavali šole. Najšli smo si mouže in žene. Šebjanova žinka Marika in možak Ivan sta se poslovila. Ostanoli so le lejpi spomini na dečinski čas, na Šebjanove in na GLOBOUKI NAKEL, v šterom že dugo lejt več ne cvetejo lokvanji, vej je pa poustau smrdeča mlaka.

Človeška malomarnost je iz njega naredila to, kar je na sliki. ŽAL.

Marica Horvat

O sreči in načinu staranja

Že z našim rojstvom v ta svet se začne proces staranja človeka. Mnogi danes poskušajo pobegniti strahu pred staranjem. Veliko načinov obstaja in eden od teh je, da se čim dlje ukvarjamo z mnogimi stvarmi in si tako dokazujemo, koliko moči še imamo. Skozi različne oblike vseživljenskega učenja bomo krepili in gradili svojo starost, človek pa kljub temu z leti peša, ne da bi se tega zavedal, še manj pa priznal.

Kaj določa mojo vrednost? Sem drugačen samo takrat, ko me drugi vidijo mladega in dinamičnega? Ali nima starost drugih vrednot: sproščenost, modrost, blagost? Premislimo o merilih, s katerimi merimo svoje življenje! Eno od meril našega življenja je, da si vzamemo čas za druženje, medsosedsko pomoč, gibanje, telovadbo in še bi lahko naštevala.

Tudi v naši mali vasi vestno in zavzeto vsaj enkrat tedensko eno uro posvetimo samo telovadbi, primerni naši starosti. Vsak ponedeljek se dobivamo v lepo pripravljene in ogrete dvorane vaško - gasilskega doma Bratonci. Prihaja

nas lepo število in nikoli nobena ne nasprotuje tej obliki druženja in rekreacije.

Bodimo vsak dan hvaležni za čas, ki nam je podarjen, in vsak nov dan živimo kot dar, pa tüdi kot priložnost, da sami postanemo dar za druge. Naj bo naš moto živeti tukaj in zdaj za sebe in za druge! Za konec in v razmislek pa molitev starajočega človeka, ki jo je napisal nemški pisec, pater Anselm Grun:

Molitev starajočega se človeka

O Gospod, ti veš bolje kot jaz, da sem iz dneva v dan starejši in da bom nekega dne star.

Obvaruj me domišljavosti, da bi moral ob vsaki priliki in na vsako temo nekaj pripomniti.

Odreši me velike strasti,

da bi moral urejati zadeve drugih.

Nauči me biti razmišljajoč, a ne tuhtajoč, biti v pomoč, a ne diktatorski.

Pri moji neverjetni zbirki modrosti se mi zdi škoda, da je ne bi dal naprej - toda ti

razumeš, Gospod,

Da bi si rad ohranil nekaj prijateljev.

Obvaruj me pred naštevanjem neskončnih podrobnosti in mi nakloni polet, da bom prišel k bistvom.

Nauči me molčati o mojih boleznih in tegobah.

Vse več jih je in iz leta v leto narašča želja, da bi jih opisoval.

Ne drznem si prositi za dar, da bi z veseljem poslušal poročilo o boleznih drugih, a nauči me potrpežljivo jih prenašati.

Nauči me čudovite modrosti, da se lahko motim.

Ohrani me kar se da prikupnega.

ne bi rad bil svetnik, z njim je tako težko živeti, a star sitnež je mojstrsko delo hudiča.

Nauči me nenadejano odkrivati darove drugih in nakloni mi, Gospod, lepi dar, da jih tüdi omenim.

Življenje je lepo, veselimo se ga!

Ida Vinkovič

V spomin...Avram ben Moses Klein – Ferenc Koltai

**Slava Kaufmannovih, družine,
ki je zaznamovala Beltince**

Trgovina v Beltincih je bila do leta 1918 v rokah Židov. Tem so Beltinčani 4. novembra 1918 izropali prodajalne, stanovanja in požgali sinagogo. Tu je šlo za masaker nad Židi, ki so med tem našli zavetje v gradu. Grofovska družina Zichy je imela dobre kontakte z vsemi beltinskimi Židi, še posebej z rabinom Kaufmannom in družino njegovega sina Ignaca. Ta je bil daleč najbolj poznani trgovec, uspešen in oče osmerih otrok. Med njimi je bila Ponty, plavalasa lepotica orientalsko modrih oči.

Potem ko so Židje v Beltincih prodali izropane nepremičnine, je kraj padel v gospodarsko-razvojno krizo, ki se pozna še danes. Ko je Pontyna družina Beltince zapustila in se odselila na Madžarsko, ji je bilo petnajst let. Beltinec in beltinskega govora ni nikoli pozabila, tako kot njene sestre in bratje ne. Do konca življenja je ostala »Böltinčarka«, kjerkoli. Ponty se je poročila z zdravnikom Kleinom in rodila dvoje otrok. Med temi je bil Avram ben Moses Klein, pomadžarjeno Ferenc Koltai. Kaufmanni so vse svoje otroke pošiljali študirat, tudi Ferenca. Ta je govoril več jezikov, med njimi staro hebrejščino in jidiš. To je judovsko-nemški jezik, ki ga govorijo Židje vzhodnoevropskega izvora. Govorili so ga tudi v Beltincih, predvsem starejši »Židovje«. Ferenc se je teh jezikov naučil od svojih beltinskih starih staršev in v židovski šoli. Nato je prišla doba suhih krav in holokavst je Kaufmannovo veliko družino razpršil v izgnanstvo, po getih, taboriščih in krematorijih. Tisti, ki niso preživeli, so bili zaplinjeni v Auschwitzu. Ponty, njeni starši, mož in otroci so vojno z velikim trpljenjem preživeli. Spomin na Beltince pa je v njih ostal naprej.

Ferenc Koltai je povedal: " Böltinci!? Pa to je zame pojem. Kar naprej se je v naši družini obujalo spomine na ta kraj. Böltinci, Böltinci, Böltinci...«

Ferenc se po drugi svetovni vojni ni odselil ne v Izrael, ne v ZDA, tako kot vsi člani njegove družine. Želel je ostati v Budimpešti, na noge postaviti novo, boljše Madžarsko. Zdaj, v jeseni življenja, je bil razočaran nad to državo, ki najbolj v Evropi sovraži Žide. Tako kot so jih nekoč zasovražili v Beltincih. V Beltince pa je Ferenc - ta šarmantni gospod, kakršnih sodobna Evropa več ne pozna, fin in razgledan - rad zahajal, se sprehajal po ulicah, kjer je bila nekoč ob glavni cesti židovska četrt. Rojstna hiša njegove matere še stoji. Sentimentalno je pripomnil kaj v jidišu o svojem dedku Ignacu in o tem, kaj mu je ljubljena mama pripovedovala o njegovem sladkem otroštvu. Stari Žid je vzel iz žepa porumenele družinske fotografije Beltinec, nastale pred prvo svetovno vojno, in primerjal, kako je danes.

Židovski narod že od nekdanj tava po svetu in trguje, ob tem pa se strogo drži desetih Božjih zapovedi. Večkrat je Ferenc pripovedoval, od kod so se Židje priselili v ta panonski kraj. Kaufmanni so namreč po porušenju jeruzalemskega templja na izraelskih tleh zaživeli v Španiji. Od tam so se po izgonu zatekli v nemške dežele, nekje ob Renu pri Kölnu, med tamkajšnjimi preganjanji so prišli na Gradiščansko in kot goreče verni rabini, židovski očetje Postave, v Prekmurje. Ferencov praded Abraham je prišel v Beltince za rabina leta 1875.

Tudi zadnjič je še Ferenc prišel v Prekmurje s svojo potrpežljivo in dobrosrčno lico ter tako kot vedno nekaj noči prespal pri nas. Moja mama je kuhala - njena kuhinja je enkratna, da je Ferencu zares ustrezalo, domača in rahlo pikantna, oče prinašal na mizo lendavsko belo. Čez dan pa smo skupaj obiskovali domače znamenitosti. Mama Ponty mu je nekoč pripovedovala o Muri, kako se je v Tilošu družila s tremi groficami, vozila z brodom in ob reki razmišljala o prihodnosti. Ta pa za Kaufmanne ni bila bleščeča kot murski

V spomin beltinskemu židu

kamni, ki so se lesketali skozi bistro vodo. Kot da bi nekaj slutil, se je Ferenc še zadnjič poslovil od prekmurskih Židov in njihovih potomcev. Morda je to bila slutnja smrti, kajti potem je umrl. Zadnje, kar mi je naročil, je bilo to, da naj nikoli ne pozabim, da so v Beltincih živeli Židje, naj se jih spominjam. V oporoki je zapisal, naj jaz ob njegovem grobu v Budimpešti preberem *kadiš*, židovsko molitev, ki jo pokojniku na pogrebu navadno prebere njegov najbližji moški potomec. Še na koncu je bila povezava z Beltinci.

ZIHRONO LIVRAHA! זיכרו לברכה

Bojan Zadavec

